

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้ปกครองทางการไต้หวันในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (mix research) โดยผู้ศึกษาได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ผู้ปกครองทางการไต้หวันในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการไต้หวันในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการไต้หวันในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture)

รูปแบบของการศึกษาวิจัยเป็นแบบผสมผสาน (mix research) โดยได้ทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative research) ซึ่งผู้ศึกษาใช้วิธีการหากลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสโนบอลล์ (snowball techniques) ด้วยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participation observation) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (in - depth interview) และเก็บข้อมูลแบบเชิงสำรวจ (quantitative research) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษาทำการสุ่มตัวอย่างเฉพาะ ได้แก่ ผู้ที่ติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองทางการไต้หวันเป็นประจำ และผู้ปกครองทางการไต้หวัน จำนวน 100 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (close - ended question) ทั้งแบบให้เลือกคำตอบ และแบบมาตราส่วน (rating scale) โดยแบบสอบถามประกอบไปด้วยคำถาม 5 ส่วน ดังนี้

คำถามคัดกรอง เพื่อเป็นการตรวจสอบในเบื้องต้นว่าผู้ที่ทำแบบสอบถามเป็นผู้ที่ติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองทางการไต้หวัน หรือผู้ปกครองทางการไต้หวันที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

ส่วนที่ 1 คำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

ของผู้ปกครองทางการไต้หวันทั่ว ๆ ไป

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการไต้หวัน

ส่วนที่ 4 การใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

ส่วนที่ 5 ความพึงพอใจจากการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive statistics analysis) โดยใช้ในการแจกแจงความถี่ (frequency distribution) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าความแปรปรวน (variance) และนำเสนอข้อมูลในตารางเพื่ออธิบายเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics analysis) คือ การทดสอบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi - square) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มขึ้นไป และการทดสอบรายคู่ด้วยสถิติ L.S.D Test (least significant difference)

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้ปกครองทางการไต้หวันในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยมีดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research)

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองทางการไต้หวันและผู้ติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองทางการไต้หวันผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งชายและหญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 100 คน พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 77 คน (ร้อยละ 77.00) รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง โดยมีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 23.00) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 25 ปี (ร้อยละ 28.00) รองลงมา คือ อายุระหว่าง 15 - 20 ปี (ร้อยละ 22.00) และที่น้อยที่สุด มี 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41 - 45 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 7.00) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 43.00) รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 27.00) และที่น้อยที่สุด คือ ครู/อาจารย์ (ร้อยละ 2.00) ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 47.00) รองลงมา คือ อนุปริญญา/ปวส. (ร้อยละ 41.00) และที่น้อยที่สุด คือ มัธยมศึกษา

ตอนต้นและสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 6.00) ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ 5,001 - 15,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 74.00) รองลงมา คือ 50,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 13.00) และน้อยที่สุด คือ 35,001 - 50,000 บาท (ร้อยละ 9.00)

2. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ประกอบการทางการไต้หวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) กับผู้ประกอบการทางการไต้หวัน (ร้อยละ 85.00) รองลงมา คือ คนปกติ (ร้อยละ 15.00) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนติดต่อสื่อสารกับเพื่อน (ร้อยละ 57.00) รองลงมา คือ ผู้ปกครอง/ครอบครัว (ร้อยละ 31.00) และใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนติดต่อสื่อสารน้อยที่สุดคือ คนรัก (ร้อยละ 12.00) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนสื่อสารเรื่องทั่ว ๆ ไป/กิจกรรมต่างๆ มากที่สุด (ร้อยละ 69.00) รองลงมา คือ เรื่องครอบครัว/ความรัก (ร้อยละ 31.00) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อสื่อสารในช่วงเวลาเย็น (17.01 - 19.00 น.) มากที่สุด (ร้อยละ 61.00) รองลงมา คือ ช่วงค่ำ (19.01 - 21.00 น.) (ร้อยละ 26.00) และน้อยที่สุด คือ ช่วงเที่ยง (12.00 - 14.00 น.) (ร้อยละ 13.00) โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แต่ละครั้ง 10 - 30 นาที มากที่สุด (ร้อยละ 56.00) รองลงมา คือ ครั้งละ 5 - 10 นาที (ร้อยละ 44.00) กลุ่มตัวอย่างทุกคนใช้โทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสารวันละ 3 - 6 ครั้งต่อวัน (ร้อยละ 100.00) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ติดต่อสื่อสารในห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชน มากที่สุด (ร้อยละ 56.00) รองลงมา คือ ที่ทำงาน/สถานศึกษา (ร้อยละ 44.00) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 - 1,500 บาท (ร้อยละ 44.00) รองลงมา คือ 500 - 1,000 บาท (ร้อยละ 42.00) และน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 500 บาท (ร้อยละ 14.00) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ที่ใช้ติดต่อสื่อสาร โดยมีผู้ซื้อให้แต่ชำระค่าบริการด้วยตนเอง (ร้อยละ 56.00) รองลงมา คือ ซื้อและชำระค่าบริการด้วยตนเอง (ร้อยละ 44.00)

3. พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ประกอบการทางการไต้หวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้บริการเสริมหรือแอปพลิเคชัน (application) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (social media) มากที่สุด (ร้อยละ 39.24) รองลงมา คือ ไลฟ์สไตล์ (life style) (ร้อยละ 10.97) และน้อยที่สุด คือ สุขภาพและการออกกำลังกาย (health & fitness), Newsstand (ข่าวสาร), Travel (ท่องเที่ยว), Sport (กีฬา), Entertainment (ความบันเทิง), Finance (การเงิน) และ Food & Drink (อาหารและเครื่องดื่ม) โดยมีจำนวน เท่ากัน (ร้อยละ 3.38) โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนใช้

แอปพลิเคชัน (application) ประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์บ่อยที่สุด (ร้อยละ 100.00) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน 7 - 10 ครั้งต่อวัน มากที่สุด (ร้อยละ 56.00) รองลงมา คือ 3 - 6 ครั้งต่อวัน (ร้อยละ 44.00) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีระยะเวลาการใช้แอปพลิเคชัน (application) ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ครั้งละ 5 - 10 นาที มากที่สุด (ร้อยละ 100.00) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้แอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือที่ห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชน มากที่สุด (ร้อยละ 56.00) รองลงมา คือ บ้าน/ที่พัก (ร้อยละ 44.00)

4. การใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

การใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการได้ยินและผู้ติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองทางการได้ยิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินมีการใช้ประโยชน์ในการหาข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยทั้งเรื่องของคนรู้จักและเรื่องทั่วไปมากที่สุด โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา คือ เพื่อประโยชน์ในการสนทนากับเพื่อนและคนอื่น ๆ โดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) และที่น้อยที่สุด คือ โพสต์รูปและเรื่องราวของตนเองโดยมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.56$)

5. ความพึงพอใจจากการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

ความพึงพอใจจากการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ของผู้ปกครองทางการได้ยินและผู้ติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองทางการได้ยินพบว่า ความพึงพอใจจากการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินมีความพึงพอใจที่ได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว ได้รับข้อมูลที่มีความทันสมัย และสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนและคนอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา คือ พึงพอใจที่สามารถสื่อสารและแสดงออกถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ของตนเองได้ สามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนและบุคคลอื่นสามารถเป็นกิจกรรมที่ทำยามว่าง และได้รับความเพลิดเพลินสนุกสนาน มากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) และที่น้อยที่สุด คือ พึงพอใจที่สามารถสร้างสรรค์ความเป็นตัวตนได้ อย่างไรก็ดีความพึงพอใจที่พบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$)

6. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีลักษณะทางประชากร แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

จำแนกตามเพศ

1.1 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับประเภทบุคคล ไม่แตกต่างกัน

1.2 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับกลุ่มบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าเพศชายมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน จะติดต่อกับกลุ่มบุคคลทุกกลุ่ม (ครอบครัว/เพื่อน/คนรัก)

1.3 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนติดต่อสื่อสารธุระเรื่องต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

1.4 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนติดต่อสื่อสารในช่วงเวลา ไม่แตกต่างกัน

1.5 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เพศชายจะมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารแต่ละ มากที่สุดครั้งละ 5 - 10 นาที แต่เพศหญิงมีการติดต่อสื่อสารแต่ละครั้ง 10 - 30 นาที มากที่สุด

1.6 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ในแต่ละสถานที่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารในสถานที่ทำงาน/สถานศึกษา มากที่สุด แต่เพศหญิงจะติดต่อสื่อสารในห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชน มากที่สุด

1.7 ผู้บงการทางการไต่สวนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในแต่ละเดือน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เพศชายมีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการต่อเดือน 1,001 - 1,500 บาท มากที่สุด และเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 501 - 1,000 บาท มากที่สุด

1.8 ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าใ้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนในแต่ละเดือน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เพศชาย จะซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนและชำระค่าบริการรายเดือน โดยซื้อและชำระค่าบริการด้วยตนเองมากที่สุด แต่เพศหญิงจะมีผู้ซื้อ โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนใ้แต่ชำระค่าบริการรายเดือนด้วยตนเอง มากที่สุด

จำแนกตามอายุ

1.9 ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือกับประเภทบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มี อายุ 15 - 30 ปี และตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนกับผู้บงการทางการไ้ยีนด้วยกันเท่านั้น และผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีพฤติกรรมการสื่อสารใ้ทั้งกับผู้คนปกติมากที่สุด

1.10 ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือกับกลุ่มบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มี อายุ 36 ปีขึ้นไป จะสื่อสารกับกลุ่มบุคคลในครอบครัวมากที่สุด ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุ 21 - 30 ปี มีการสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด

1.11 ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารธุระเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุ 15 - 30 ปี จะไม่ติดต่อสื่อสารกันเรื่องครอบครัว/ความรัก แต่จะใ้ความสำคัญเรื่องทั่ว ๆ ไปและกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป จะสื่อสารกันเรื่องครอบครัวมากที่สุด

1.12 ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุที่แตกต่างกันมีช่วงเวลาในการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุ 15 - 25 ปี และตั้งแต่อายุ 41 ปีขึ้นไป จะสื่อสารใน ช่วงเวลาเย็น (17.01 - 19.00 น.) มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มี อายุ 26 - 35 ปี จะติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนใน ช่วงเวลาค่ำ (19.01 - 21.00 น.) มากที่สุด และผู้บงการทางการไ้ยีนที่มี อายุ 36 - 40 ปี ไปจะสื่อสารใน ช่วงเวลาเที่ยง (12.00 - 14.00 น.) มากที่สุด

1.13 ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มีอายุที่แตกต่างกันมีระยะเวลาในการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยีนที่มี อายุ 15 - 25 ปี มีระยะเวลาในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน ครั้งละ 10 - 30 นาที มากที่สุด

ในขณะที่ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มี อายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ครั้งละ 5 - 10 นาที มากที่สุด

1.14 ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอายุที่แตกต่างกันมีการใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อสื่อสารในสถานที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มี อายุ 15 - 25 ปี มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนใน ห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชนมากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มี อายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนใน ที่ทำงาน/สถานศึกษา มากที่สุด

1.15 ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอายุที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือโดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอายุ 15 - 20 ปี เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนโดยเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 500 บาทมากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการที่มี อายุตั้งแต่ 21 - 25 ปี มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 501 - 1,000 บาท มากที่สุด และผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 - 5,000 บาท มากที่สุด

1.16 ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มี อายุ 15 - 25 ปี มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าบริการโดย มีผู้ซื้อแต่ชำระค่าบริการเอง มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการที่มี อายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าบริการโดยการซื้อและชำระค่าบริการด้วยตนเอง มากที่สุด

จำแนกตามอาชีพ

1.17 ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกับประเภทบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกับ คนปกติ มากกว่า สื่อสารกับผู้บงการทางการได้ยื่นด้วยกัน ในขณะที่ผู้บงการทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์ พนักงานบริษัทเอกชนรับจ้างทั่วไป และนักเรียนนักศึกษา มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่าน โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกับผู้บงการทางการได้ยื่น มากที่สุด

1.18 ผู้บงการทางการได้ยื่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกับกลุ่มบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนและธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ

มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกับกลุ่มบุคคล คือ ผู้ปกครอง/ครอบครัว มากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, รับจ้างทั่วไป และนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกับ กลุ่มบุคคลที่เป็น เพื่อน มากที่สุด

1.19 ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารเรื่องต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารเรื่องต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน เรื่องครอบครัว/ความรัก มากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, รับจ้างทั่วไป และนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารเรื่องต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน เรื่องทั่วไป/กิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด

1.20 ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในช่วงเวลา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, รับจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนใน ช่วงเวลาค่ำ (19.01 - 21.00 น) มากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ พนักงานเอกชน และนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในช่วงเวลาเย็น (17.01 - 19.00 น.) มากที่สุด

1.21 ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในระยะเวลา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, พนักงานบริษัทเอกชน, รับจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีระยะเวลาในการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนครั้งละ 5 - 10 นาที มากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีระยะเวลาในการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ครั้งละ 10 - 30 นาที มากที่สุด

1.22 ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนแต่ละสถานที่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่เป็น นักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในการติดต่อสื่อสารที่ห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชน มากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองทางการได้ยื่นที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, พนักงานบริษัทเอกชน, รับจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในการติดต่อสื่อสารในที่ทำงาน/สถานศึกษา มากที่สุด

1.23 ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีอาชีพที่แตกต่างกันเสียค่าใ้จ่ายใ้การใ้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนแต่ละเดือนเฉลี่ย แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาใ้รายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยินที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, พนักงานบริษัทเอกชน, รับจ้างทั่วไป และ ธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีค่าใ้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 - 1,500 บาท มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยินที่เป็น นักเรียน/นักศึกษา มีค่าใ้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 501 - 1,000 บาท มากที่สุด

1.24 ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าใ้จ่ายใ้การใ้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาใ้รายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยินที่ประกอบอาชีพ ครู/อาจารย์, พนักงานบริษัทเอกชน, รับจ้างทั่วไป และ ธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าบริการโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน คือ ซื้อและชำระค่าบริการเอง มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยินที่เป็น นักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าบริการโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน โดย มีผู้ซื้อใ้แต่ชำระค่าบริการเอง มากที่สุด

จำแนกตามระดับการศึกษา

1.25 ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนกับประเภทบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาใ้รายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนกับประเภทบุคคล คือ ผู้บงการทางการไ้ยินด้วยกัน มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนกับประเภทบุคคล คือ คนปกติ มากที่สุด

1.26 ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนกับกลุ่มบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาใ้รายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนติดต่อสื่อสารกับกลุ่มบุคคลที่เป็นเพื่อน มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนติดต่อสื่อสารกับกลุ่มบุคคล ที่เป็น ผู้ปกครอง/ครอบครัว มากที่สุด

1.27 ผู้บงการทางการไ้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาใ้รายละเอียด

พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษา ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนติดต่อสื่อสารธุระเรื่องต่าง ๆ คือ เรื่องทั่ว ๆ ไป/กิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนติดต่อสื่อสารธุระเรื่องต่าง ๆ คือ เรื่องครอบครัว/ความรัก มากที่สุด

1.28 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแต่ละช่วงเวลา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษา ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในการติดต่อสื่อสารใน ช่วงเวลาเย็น (17.01 - 19.00 น.) มากที่สุด และผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในการติดต่อสื่อสารใน ช่วงเวลาเที่ยง (12.00 - 14.00 น.) มากที่สุด

1.29 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา/ปวส. มีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ครั้งละ 10 - 30 นาที มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ครั้งละ 5 - 10 นาที มากที่สุด

1.30 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในแต่ละสถานที่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา/ปวส. มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชน มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในที่ทำงาน/สถานศึกษา มากที่สุด

1.31 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเสียค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแต่ละเดือนเฉลี่ย แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา/ปวส. มีการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยเฉลี่ยต่อเดือน 501 - 1,000 บาท มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 - 1,500 บาท มากที่สุด

1.32 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการชำระค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา/ปวส. มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าบริการโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยมีผู้ซื้อให้แต่ชำระบริการเองมากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีพฤติกรรมการซื้อและชำระค่าบริการโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยซื้อและชำระค่าบริการเอง มากที่สุด

จำแนกตามรายได้

1.33 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับประเภทบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี รายได้ 5,000 - 35,000 บาท และ 50,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับผู้บกพร่องทางการได้ยิน มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี รายได้ 35,001 - 50,000 บาท มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับ คนปกติ มากที่สุด

1.34 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับกลุ่มบุคคล แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับผู้ปกครอง/ครอบครัว มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี รายได้ 5,000 - 15,000 บาท มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกับเพื่อน มากที่สุด

1.35 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารธุระผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารธุระเรื่องต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เรื่องครอบครัว/ความรัก มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี รายได้ 5,000 - 15,000 บาท มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารธุระเรื่องต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เรื่องทั่ว ๆ ไป/กิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด

1.36 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแต่ละช่วงเวลา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี รายได้ 5,000 - 35,000 บาท มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนใน ช่วงเวลาเย็น (17.01 - 19.00 น.) มากที่สุด ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้ 35,001 - 50,000 บาท มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ

แบบส്മาร์ตโฟนในช่วงเวลาเที่ยง (12.00 - 14.00 น.) มากที่สุด และผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ 50,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนในช่วงเวลาค่ำ (19.01 - 21.00 น.) มากที่สุด

1.37 ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ที่แตกต่างกันมีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ 5,000 - 15,000 บาท มีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน ครั้งละ 10 - 30 นาที มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มี รายไ้ตั้งแต่ 15,001 ขึ้นไป มีระยะเวลาการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน ครั้งละ 5 - 10 นาที มากที่สุด

1.38 ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนในแต่ละสถานที่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ 5,000 - 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนในห้างสรรพสินค้า/ตลาด/แหล่งชุมชน มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ตั้งแต่ 15,001 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนในที่ทำงาน/สถานศึกษา มากที่สุด

1.39 ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ที่แตกต่างกันเสียค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนแต่ละเดือนเฉลี่ย แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ 5,000 - 15,000 บาท มีค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟนเดือนละ 501 - 1,000 บาท มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ตั้งแต่ 15,001 ขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน เดือนละ 1,001 - 1,500 บาท มากที่สุด

1.40 ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมชำระค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ 5,000 - 15,000 บาท มีพฤติกรรมซื้อและชำระค่าบริการในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน โดยมีผู้ซื้อให้แต่ชำระบริการเอง มากที่สุด ในขณะที่ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีรายไ้ตั้งแต่ 15,001 ขึ้นไป มีพฤติกรรมซื้อและชำระค่าบริการในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน โดยซื้อและชำระค่าบริการเอง มากที่สุด

สมมติฐานที่ 2 ผู้บงการทางการไ้ยอินที่มีลักษณะทางประชากร แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบส്മาร์ตโฟน แตกต่างกัน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และ รายได้ ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

2.1 ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จาก โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จาก โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป จะมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน น้อยกว่าผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีอายุ 26 - 30 ปี แต่ในทางกลับกันผู้บงการทางการไต้ยีนที่มี อายุ 15 - 25 ปี จะใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน มากที่สุด

2.3 ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จาก โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน มากกว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่ประกอบอาชีพครู/อาจารย์ รับจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว/อื่นๆ และผู้บงการทางการไต้ยีนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาจะใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน มากที่สุด

2.4 ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน น้อยกว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

2.5 ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จาก โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 - 50,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟน น้อยกว่า ผู้บงการทางการไต้ยีนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 - 15,000 บาท

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)

1. พฤติกรรมการสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยิน

พฤติกรรมการสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเด็นหลัก

1.1 พฤติกรรมการสื่อสารโดยทั่วไปของผู้ปกครองทางการได้ยิน

จากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาพบว่าผู้ปกครองทางการได้ยินที่มารวมตัวกันที่ตลาดนัดกลางคืนพัฒนาพงษ์ ถนนสีลม 12 - 22 สุขุมวิท 7 - 19 และถนนข้าวสาร โดยผู้ปกครองทางการได้ยินมักให้เหตุผลว่า การมาเจอคนที่บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน เป็นการลดช่องว่างทางการสื่อสาร ได้สื่อสารกับคนที่ใช้ภาษามือเหมือนกัน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ปกครองทางการได้ยิน ในการสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ท โฟน ที่สามารถสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชัน โดยใช้ภาษามือได้แล้วก็ตาม แต่ผู้ปกครองทางการได้ยินก็ยังคงชอบออกมาสันทนาการกัน โดยการพบปะกันตามสถานที่ต่าง ๆ เพราะผู้ปกครองทางการได้ยินส่วนใหญ่มักจะเป็นคนเดียวในครอบครัวที่มีความผิดปกติทางการสื่อสาร เมื่อคนในครอบครัวไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษามือได้ หรือสื่อสารได้น้อย ผู้ปกครองทางการได้ยินจึงต้องออกมาเพื่อหาสังคมของคนที่ใช้ภาษามือได้ และมีความรู้สึกเหมือนกัน อีกทั้งการพบปะกับผู้ปกครองทางการได้ยินเหมือนกันนั้น ยังทำให้ผู้ปกครองทางการได้ยินได้เพิ่มพูนข้อมูลและเรียนรู้ภาษามือใหม่ ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย โดยพฤติกรรมการสื่อสารเมื่อเจอกันตัวต่อตัวของผู้ปกครองทางการได้ยินนั้นจะเป็นการสื่อสารด้วยภาษามือเท่านั้น คนที่แลกเปลี่ยนการสื่อสารก็จะเป็นลักษณะของคนรู้จักมากกว่าที่จะเรียกว่าเพื่อนสนิทที่ติดต่อสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ

1.2 พฤติกรรมการสื่อสารภายในครอบครัว

พฤติกรรมการสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินที่รองลงมาจาก การสื่อสารกับเพื่อนก็คือการสื่อสารกับบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งบุคคลในครอบครัวอาจจะเป็นบิดา มารดา พี่ น้อง ญาติ และภรรยาหรือสามี โดยผู้ศึกษาได้ทำการสำรวจเชิงปริมาณ พบว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่ไม่สามารถสื่อสารภาษามือกับผู้ปกครองทางการได้ยินได้ เข้าใจมากนัก เพราะการสื่อสารภายในครอบครัวของผู้ปกครองทางการได้ยินมักจะเจออุปสรรคในการสื่อสารระหว่างบิดา มารดา พี่ น้อง ญาติ และภรรยาหรือสามี ที่ปกติ โดยคนในครอบครัวของผู้ปกครองทางการได้ยินนั้นส่วนใหญ่จะไม่มีความรู้ทางด้านภาษามืออย่างแท้จริง ถึงแม้ว่าจะมีสมาชิกในครอบครัวเป็นผู้ปกครองทางการได้ยินก็ตาม อาจเป็นเพราะภาษามือมีการพัฒนาอยู่ตลอด และการใช้ภาษามือของคนปกติก็เป็นเรื่องที่ยาก ส่งผลให้ผู้ปกครองหรือพี่น้องขาดความรู้ที่จะสื่อสารด้วยภาษามือ และมักจะสื่อสารกันด้วยภาษาท่าทางตามธรรมชาติเพราะภาษามือกับท่าทาง

ธรรมชาตินั้นมีความแตกต่างกัน อาจจะทำให้ผู้บกร่องทางการไต้ยีนไม่เข้าใจในการสื่อสารและทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกัน จึงทำให้เกิดช่องว่างของการสื่อสารระหว่างผู้บกร่องทางการไต้ยีนกับบุคคลอื่น ๆ ภายในครอบครัวที่เป็นบุคคลปกติ ดังนั้นผู้บกร่องทางการไต้ยีนจึงใช้วิธีการสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชัน (application) ในโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) โดยการส่งข้อความสั้นให้แก่บุคคลในครอบครัว

1.3 พฤติกรรมการสื่อสารกับเพื่อน

กลุ่มเพื่อนนั้นถือได้ว่าเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดที่ผู้บกร่องทางการไต้ยีนสื่อสารด้วย โดยเฉพาะกับเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการไต้ยีนเหมือนกัน เพราะทำให้เข้าใจกันได้ง่ายทั้งด้วยภาษามือและความรู้สึก

กลุ่มผู้บกร่องทางการไต้ยีนที่เรียนอยู่ที่คณะวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลนั้น ส่วนใหญ่จะสื่อสารกับเพื่อน โดยใช้ภาษามือ เนื่องจากพบเจอกันบ่อยหรือบางคนพักอยู่ด้วยกัน และเมื่อไม่ได้อยู่ต่อหน้ากันจะสื่อสารกันด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนผ่านทางแอปพลิเคชันของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน โดยการโทรแบบเห็นหน้า (face to face) จึงทำให้การสื่อสารในกลุ่มเพื่อนของผู้บกร่องทางการไต้ยีนเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ ไม่จำกัดช่วงเวลา โดยการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone)

ผู้ศีกษายังพบอีกว่าร้อยละ 57 ของการสื่อสารของผู้บกร่องทางการไต้ยีนผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนนั้น เป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการไต้ยีนเหมือนกัน มากกว่าการสื่อสารกับคนปกติ ด้วยเหตุผลสำคัญก็คือ ความแตกต่างด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้บกร่องทางไต้ยีน ทั้งการใช้ภาษามือและโครงสร้างของการใช้ภาษาของผู้บกร่องทางการไต้ยีน ซึ่งผู้บกร่องทางการไต้ยีนเขียนออกมาแล้วมีความแตกต่างจากที่คนปกติทั่วไปเขียนกัน หรือแตกต่างจากโครงสร้างที่ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษาไทย ไวยากรณ์ของภาษามือจะเป็นแบบ ประธาน + กรรม + กิริยา ทำให้ผู้บกร่องทางการไต้ยีนบางคนไม่พร้อมและขาดความมั่นใจในการสื่อสารกับคนปกติ เพราะผู้บกร่องทางการไต้ยีนกลัวว่าถ้าสื่อสารผิดแล้วทำให้ตนเองดูเป็นผู้ไม่มีความรู้และเป็นผู้ผิดปกติจากคนทั่วไป

1.4 พฤติกรรมการสื่อสารกับคนรัก

พฤติกรรมการสื่อสารของผู้บกร่องทางการไต้ยีนที่รองลงมาจาก การสื่อสารกับเพื่อนก็คือ การสื่อสารกับคนรัก ซึ่งถ้าคนรักเป็นผู้บกร่องทางการไต้ยีนเหมือนกัน เวลาที่เจอหน้าก็จะใช้การสื่อสารด้วยภาษามือ แต่เมื่ออยู่คนละที่หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษามือได้ การส่งข้อความสั้น (SMS) หรือโทรแบบเห็นหน้า (face to face) ผ่านทางแอปพลิเคชัน

(application) บน โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนก็ได้เข้ามาเป็นสื่อกลางการสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันทั้งคู่ ดังนั้นเมื่อจัดลำดับการสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวัน จะพบว่าพฤติกรรมการสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันจะสื่อสารกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาก็คือครอบครัว และคนรักหรือแฟน ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังพบว่าผู้ปกครองทางการไต้หวันจะนิยมสื่อสารกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการไต้หวันเหมือนกันมากกว่าการสื่อสารกับคนปกติ โดยมีเหตุผลสำคัญก็คือความแตกต่างด้านโครงสร้างของภาษาที่เขียน เพราะเมื่อผู้ปกครองทางการไต้หวันเขียนออกมาแล้ว จะแตกต่างจากที่คนปกติเขียนกันหรือแตกต่างจากโครงสร้างที่ถูกต้องตามหลักโครงสร้างของภาษาไทย เนื่องจากไวยากรณ์ของภาษามือ เป็นแบบ ประธาน + กรรม + กิริยา แต่ไวยากรณ์ในการเขียนและสื่อสารของภาษาไทยจะเป็น ประธาน + กิริยา + กรรม จึงทำให้ผู้ปกครองทางการไต้หวันบางคนไม่พร้อมและขาดความมั่นใจที่จะการสื่อสารกับคนปกติทั่วไป

2. การสื่อสาร โดยใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการไต้หวัน

ปัจจุบันเมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารที่กำลังได้รับความนิยมในการใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารของคนทั่วไปในสังคม รวมถึงผู้ปกครองทางการไต้หวันก็ได้เป็นส่วนหนึ่งของการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) เช่นกัน

การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการไต้หวันไม่แตกต่างจากคนปกติทั่วไป นั่นก็คือ มีการหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อ โดยการแสวงหาข้อมูลของผู้ปกครองทางการไต้หวันมีสื่อประเภทหนึ่งที่เราคาดไม่ถึงว่าเขาจะใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือ นั่นก็คือ “อินเทอร์เน็ต”

เมื่อผู้ปกครองทางการไต้หวันแสวงหาข้อมูลแล้วและทำการตัดสินใจที่จะใช้หรือซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ยี่ห้อไหนรุ่นไหนก็จะมีปัจจัยสำคัญอีกอย่างคือ ราคา จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทางการไต้หวัน ผู้ศึกษาพบว่า โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ที่ผู้ปกครองทางการไต้หวันนิยมใช้ คือ โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ที่มีคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ โดยเฉพาะ โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนที่สามารถโทรแบบเห็นหน้าได้ (face to face) ซึ่งมักมีราคาตั้งแต่ 5,000 บาท ถึงหลักหมื่นบาทขึ้นไป และยังพบว่าผู้ปกครองทางการไต้หวันในกลุ่มที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ที่มีราคาแพงมักจะเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือบ่อย ๆ เพราะต้องการบริการเสริมต่าง ๆ รวมถึงการเปลี่ยนรุ่นของโทรศัพท์ให้เป็นรุ่นที่กำลังอยู่ในช่วงของการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ

โดยพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการได้ยินจะใช้การส่งข้อความสั้น (SMS) ข้อความภาพ (MMS) และการโทรแบบเห็นหน้า (video call) ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Line We chat Messenger และอื่น ๆ เพื่อติดต่อสื่อสารหรือนัดหมายพบปะสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อน หากมีเวลาว่างหรือเลิกงานแล้วผู้ปกครองทางการได้ยินก็จะใช้การโทรแบบเห็นหน้า (face to face) เป็นต้น

หากเป็นกรณีที่มีธุระสำคัญที่ต้องสื่อสารกับคนปกติและต้องบอกเล่ารายละเอียดมาก ๆ และต้องการการสื่อสารที่มีความแม่นยำ ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ก็มักจะใช้การสื่อสารด้วยการโทรแบบเห็นหน้า (face to face) จากเมื่อก่อนที่ผู้ปกครองทางการได้ยินต้องใช้การโทรศัพท์แบบข้อความเสียงแล้วหาลำบากในการแปลภาษามือเป็นภาษาพูดนั้น ปัจจุบันเพียงโทรแบบเห็นหน้า (face to face) ก็สามารถสื่อสารกันเองได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากคนปกติ

3. ลักษณะการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยิน

3.1 ลักษณะการสื่อสารกับบุคคลในครอบครัว

การสื่อสารระหว่างผู้ปกครองทางการได้ยินกับครอบครัว เป็นลักษณะของความห่วงใยในเรื่องสวัสดิภาพ และการสอบถามสารทุกข์สุกดิบของผู้ปกครองทางการได้ยิน เช่น เวลาที่ผู้ปกครองทางการได้ยินออกไปข้างนอกก็จะติดต่อสื่อสารกับบุคคลในครอบครัวว่าอยู่ที่ไหนปลอดภัยดีไหม เพราะด้วยความไม่พร้อมทางการสื่อสารส่งผลให้ผู้ปกครองมีความเป็นห่วงต้องดูแลมากเป็นพิเศษ ซึ่งจะมีลักษณะการสื่อสารเป็นแบบข้อความสั้น ๆ แต่จะส่งติดต่ออยู่เรื่อย ๆ ผ่านแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เมื่อต้องเปลี่ยนหรือย้ายที่อยู่ในแต่ละช่วงเวลาของวันนั้น ๆ ก็สามารถส่งตำแหน่งที่อยู่ให้กับผู้ปกครองได้ทราบได้ทันที โดยมีอัตราการส่งข้อความโดยเฉลี่ยวันละ 15 - 20 ครั้ง ลักษณะข้อความการส่งจะเป็นคำถามประมาณว่าอยู่ที่ไหน กินอะไรหรือยัง กลับตอนไหน ถึงบ้านหรือยัง และคู่สนทนาได้รับการตอบกลับมาก็จะจบการสนทนา อย่างไรก็ตามเวลาที่มีธุระสำคัญหรือต้องการติดต่อในเรื่องที่มีสาระและใจความสำคัญมาก ๆ ก็จะใช้การโทรแบบเห็นหน้า (face to face) แทน

3.2 ลักษณะการสื่อสารในกลุ่มเพื่อน

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินในกลุ่มเพื่อนจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เพื่อนที่เป็นผู้ปกครองทางการได้ยินเหมือนกันกับเพื่อนที่เป็นคนปกติ ในกลุ่มของเพื่อนที่เป็นคนปกตินั้นจะสื่อสารกันด้วยข้อความสั้น (SMS) ผ่านทางแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) แต่จะมีการสื่อสารกันค่อนข้างน้อย เพราะการสื่อสารกับคนปกติจะมีความแตกต่างด้านโครงสร้างภาษา แต่การติดต่อสื่อสารกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเหมือนกันจะสื่อสารเข้าใจกันได้ดีกว่า

3.3 ลักษณะการสื่อสารกับแฟน

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การสื่อสารกับคนรักหรือแฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เป็นกลุ่มที่มีการติดต่อสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ค่อนข้างมาก ซึ่งผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่จะมีแฟนที่เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน ดังนั้นเวลาที่ไม่ได้เจอกัน การสื่อสารผ่าน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน

3.4 ลักษณะการสื่อสารเพื่อธุรกิจ

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) เข้ามามีบทบาทในการสื่อสารทางธุรกิจสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น ทำให้สามารถสื่อสารกับคนปกติได้เข้าใจง่ายกว่าการใช้ภาษามือ หรือวิธีการเขียนใส่กระดาษ สามารถทำธุรกิจผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ (social media) ได้ง่ายและสะดวกขึ้น ผ่านทางแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ทำให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้สะดวกรวดเร็วและยังช่วยในการสื่อสารได้ดีอีกด้วย

การสื่อสารเพื่อธุรกิจจะเป็นลักษณะการประกาศขายสินค้าหรือบริการต่าง ๆ ผ่านทางแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (internet) ซึ่งเป็นสื่อสารด้วยข้อความ จะสามารถบอกรายละเอียดสินค้าและบริการได้ให้กับผู้ที่สนใจได้อ่านรายละเอียดและสอบถามได้ทันที โดยที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารโต้ตอบด้วยการส่งข้อความสื่อสารกันได้ทันที

ดังนั้นการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถทำธุรกิจส่วนตัวของตัวเองได้ และมีรายได้เลี้ยงชีพด้วยตนเอง โดยการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ได้อีกด้วย

4. การใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน

การใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน มี 2 ประเด็นที่สำคัญ คือ ประโยชน์จากผลของการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารและประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร

4.1 ประโยชน์ที่เกิดจากผลของการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ประกอบไปด้วย

4.1.1 เทคโนโลยีช่วยลดอิทธิพลของมิติทางระยะทาง เวลาและพื้นที่ ซึ่งในอดีต

ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะมีการนัด พบปะพูดคุยกันตามห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารเพื่อที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยินจะได้สื่อสารกันด้วยภาษามือและเป็นช่วงเวลาที่จะได้สื่อสาร

กันในกลุ่มของผู้ปกครองทางการได้ยืมด้วยกัน แต่ในปัจจุบันเมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารได้มีการพัฒนาขึ้นนั้นทำให้การสื่อสารกันง่ายมากขึ้นสำหรับผู้ปกครองทางการได้ยืม

4.1.2 เทคโนโลยีให้ความหลากหลายและความน่าสนใจในการสื่อสาร จากการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนนั้น นอกจากจะสื่อสารด้วยการพูดคุยหรือส่งข้อความสื่อสารกันเท่านั้น ยังสามารถส่งภาพ วิดีโอ แบ่งปันเรื่องราวต่าง ๆ ได้อีกด้วย ทำให้การสื่อสารมีอรรถรส และมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4.1.3 เทคโนโลยีช่วยเป็นสื่อในการเพิ่มเติมหรือทดแทนข้อบกพร่องทางสรีระ เมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนสามารถสื่อสารด้วยการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันได้แล้วนั้น ทำให้การสื่อสารกันระหว่างผู้ปกครองทางการได้ยืมกับคนปกติทั่วไปเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น

4.1.4 เทคโนโลยีทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการสื่อสาร การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนนั้นมีความสะดวกสบายมากขึ้น และยังสามารถช่วยให้ผู้ปกครองทางการได้ยืมสื่อสารกับผู้คนปกติได้อย่างเข้าใจง่าย ไม่ต้องใช้ภาษามือ และสามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้ปกครองทางการได้ยืมสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยล่ามเหมือนในอดีต และยังช่วยลดระยะเวลาในการสื่อสารได้อีกด้วย

4.2 ประโยชน์ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีดังนี้

- เกิดความสะดวกและความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับคนปกติ หรือผู้ที่ไม่ได้อยู่ใกล้กัน ความสะดวกและแม่นยำในการนัดหมาย ความสะดวกในการติดต่อกับครอบครัว ความสะดวกในการติดต่อเรื่องงานและธุรกิจส่วนตัว และความสะดวกต่อการศึกษาเล่าเรียน

- มีความหลากหลายและเป็นอิสระในการสื่อสาร
- สามารถสื่อสารได้บ่อยครั้ง
- พัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ

5. การให้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) และการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการได้ยืม

5.1 การสร้างความหมายและตีความสัญลักษณ์ของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) และการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

การสร้างความหมายและตีความสัญลักษณ์ที่น่าสนใจนั้น สำหรับการสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้ปกครองทางการได้ยืม คือ การการสร้าง ความหมายและตีความตามความหมายนัยประหวัด (connotative meaning) ดังต่อไปนี้

5.1.1 โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) หมายถึงฐานะทางสังคม ความทันสมัย ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความเป็นคนปกติและความเป็นพวกเดียวกัน

5.1.2 ตรายี่ห้อ (brand) โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ซึ่งการเลือกใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนยี่ห้อใดนั้น จะมีความหมายที่สื่อให้เห็นถึง ความเป็นกลุ่ม เป็นพวกเดียวกัน ความเป็นคนทันสมัย และความเป็นคนปกติ

5.1.3 รุ่นของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน จะสามารถสร้างสัญลักษณ์ที่หมายถึง การสร้างความโดดเด่นของตนเอง เป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน ความเป็นคนทันสมัย ฐานะ และความเป็นคนปกติ

5.1.4 คุณสมบัติพิเศษของโทรศัพท์มือถือ (function) หมายถึง ความเป็นผู้นำ ทางด้านเทคโนโลยี ความทันสมัย ฐานะทางเศรษฐกิจ และความเป็นคนปกติ

5.1.5 การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน หมายถึง ความรู้ ความสามารถและความเป็นผู้นำในด้านของเทคโนโลยี ความสามารถทางการติดต่อสื่อสาร ทักษะการใช้ภาษา ทั้งภาษามือและโครงสร้างภาษา และความเป็นคนปกติ

5.1.6 โครงสร้างภาษาในการการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน สามารถสื่อได้ถึงการเป็นคนที่มีความรู้มากกว่าเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ความเป็นกลุ่มเป็นพวกเดียวกัน และความเป็นคนปกติ

5.1.7 การส่งตัวการ์ตูนแสดงอารมณ์ในแอปพลิเคชัน (emotion/sticker) สื่อความ หมายถึง ความเป็นผู้นำ ความทันสมัย สะดวกและรวดเร็วในการสื่อสารและการแสดงความเป็นกลุ่มเดียวกันและความเป็นคนปกติ

5.1.8 คนปกติ คำว่าคนปกติสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง การเป็นคนที่มีสิทธิในการใช้เทคโนโลยีได้มากกว่าและมีโอกาสที่ดีกว่า โดยเฉพาะเทคโนโลยีการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่ได้รับการพัฒนามาเพื่อคนปกติซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ในสังคม

5.2 การสร้างอัตลักษณ์ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน

5.2.1 อัตลักษณ์ในสายตาของคนปกติทั่วไปในสังคม

ผู้บกพร่องทางการได้ยินต้องการให้คนปกติทั่วไปมองว่า กลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินเหล่านี้เป็นคนที่มีความเท่าเทียมไม่แตกต่างกับคนปกติ ทั้งในด้านการสื่อสาร และด้านอื่น ๆ และมีสิทธิที่จะใช้เทคโนโลยีที่เหมือนกันได้ ซึ่งสามารถสื่อออกมาด้วยการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในยี่ห้อและรุ่นที่คนปกติทั่วไปนิยมใช้ โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือที่สามารถโทรแบบเห็นหน้าได้ (face to face) ผู้บกพร่องทางการได้ยินบางคนจะตั้งเปิดเสียงโทรศัพท์เอาไว้ทั้ง ๆ

ที่ตนเองไม่สามารถได้ยินเสียงแต่รับรู้ได้โดยใช้ระบบสั่น เมื่อมีการโทรเข้า หรือมีผู้ส่งข้อความมากทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน รวมถึงการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ก็เป็นสิ่งสำคัญของการสร้างอัตลักษณ์ของความเท่าเทียมด้านการสื่อสารในสายตาของคนปกติ

5.2.2 อัตลักษณ์ในสายตาของกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน

การใช้โทรศัพท์มือถือของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เป็นการสร้างอัตลักษณ์ของความมีฐานะทางเศรษฐกิจ สถานะทางสังคมที่ดี ในแง่ของการศึกษาก็สามารถใช้ภาษาเขียนได้เป็นอย่างดี และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้เทียบเท่าคนปกติ หากผู้บกพร่องทางการได้ยินมีทักษะในการสื่อสารที่ดีและเป็นผู้นำในการใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ๆ ยี่ห้อต่าง ๆ คนคนนั้นก็จะได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำกลุ่มโดยปริยาย

5.2.3 อัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มของผู้บกพร่องทางการได้ยิน

พฤติกรรมสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือของผู้บกพร่องทางการได้ยินของผู้บกพร่องทางการได้ยินสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างอัตลักษณ์ในกลุ่มของผู้บกพร่องทางการได้ยินว่าประกอบไปด้วยการสร้างอัตลักษณ์ด้วยความเสมอภาค (equal sharing) การสร้างอัตลักษณ์จากการสื่อความหมายร่วมกัน (shared meaning) และอัตลักษณ์ของความเป็นกลุ่มเดียวกัน

6. ปัจจัยที่ทำให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ของผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture)

ปัจจัยที่ทำให้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smartphone) ได้รับความสนใจ รักรับจนกลายเป็นสิ่งง่ายและธรรมดาสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินประกอบไปด้วย 6 ปัจจัยที่สำคัญคือ

6.1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (smart phone) ของ ผู้บกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งประกอบไปด้วย

6.1.1 การรับรู้ (awareness) การรับรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน เกิดขึ้นจากพฤติกรรมชอบดูโทรทัศน์และการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เพราะจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่จะรู้จักโทรศัพท์มือถือจากการดูโทรทัศน์ และการใช้อินเทอร์เน็ต

6.1.2 ความสนใจ (interest) เมื่อผู้บกพร่องทางการได้ยินรับรู้ข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนจากการดูโทรทัศน์จนเกิดความสนใจ ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะสนองตอบความสนใจของตนเองด้วยการติดตามหาข้อมูลเพิ่มเติมจากการค้นหาในอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ

6.1.3 การประเมิน (evaluation) จะเกิดขึ้นในลักษณะของการสอบถามและคำบอกต่อของเพื่อนผู้ปกครองทางการไต่ถามเหมือนกัน หรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาก่อนว่าใช้อย่างไร ใช้แล้วเป็นอย่างไรบ้าง หรือสัญญาณโทรศัพท์มือถือของเครือข่ายใดที่ชัดเจน มีสัญญาณครอบคลุมไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร

6.1.4 การลองปฏิบัติใช้ (trial) เนื่องจากชีวิตประจำวันของผู้ปกครองทางการไต่ถามจะเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับคนปกติและผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ไม่ว่าจะเพื่อนหรือผู้ปกครอง ผู้ปกครองบางคนจึงได้ทดลองใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของเพื่อนหรือของผู้ปกครองก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ เพื่อให้แน่ใจก่อนว่าซื้อมาแล้วสามารถใช้ได้จริงและมีความง่ายต่อการใช้งาน รวมถึงเป็นการศึกษารายละเอียดและคุณสมบัติต่าง ๆ ของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในแต่ละรุ่นแต่ละยี่ห้อก่อนการตัดสินใจว่าจะเลือกรุ่นและยี่ห้ออะไร

6.1.5 การยอมรับปฏิบัติ (adoption) การยอมรับปฏิบัติจะเกิดขึ้นต่อเนื่องจากการยอมรับนวัตกรรมในส่วนต่าง ๆ ที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ ความสนใจ การประเมินผล และบางคนที่ผ่านขั้นตอนของการทดลองใช้งานมาถึงการยอมรับปฏิบัตินั้นก็คือ การตัดสินใจซื้อและใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพื่อการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)

6.2 ปัจจัยด้านราคาของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) และสถานการณ์ทางการเงินของผู้ปกครองทางการไต่ถาม

ราคาค่าเครื่องโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่เพิ่มมากขึ้น เพราะในปัจจุบันราคาโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีราคาไม่แพงมาก และเครือข่ายโทรศัพท์มือถือได้มีการจัดโปรโมชัน (promotion) มากมาย จึงทำให้ผู้คนไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือผู้ปกครองทางการไต่ถามสามารถซื้อและใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้ และยังส่งผลให้การใช้โทรศัพท์มือถือครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ไปทุกสาขาอาชีพ จากในอดีตที่โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีราคาเครื่องละหลายหมื่นบาท ปัจจุบันมีราคาลดต่ำลงเหลือเครื่องละสองพันถึงห้าพันบาท ก็สามารถใช้ออปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้

ปัจจัยเรื่องราคาเครื่องโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและสถานะทางการเงินของผู้ใช้ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงต่อการตัดสินใจใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนยี่ห้อหรือรุ่นใด อีกทั้งราคาค่าเครื่องโทรศัพท์ที่ถูกลงก็มีส่วนทำให้การมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

ใช้สำหรับผู้ปกครองทางการได้ยืม เป็นสิ่งที่ยั่งยืน และเมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีราคาถูกลง การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนก็จะเป็นเรื่องธรรมดาที่ใคร ๆ ก็สามารถมีใช้ได้

อีกทั้งเมื่อระบบเครือข่ายโทรศัพท์มือถือมีราคาถูกลง สัญญาณครอบคลุมมากขึ้น และยังสามารถเลือกใช้แต่สัญญาณอินเทอร์เน็ตได้ ก็ยังส่งผลให้การใช้โทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการได้ยืมง่ายขึ้น อีกทั้งการใช้แอปพลิเคชัน (application) โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) จะลดภาระค่าใช้จ่ายจากเดิมเป็นการส่งข้อความสั้นจะต้องเสียเงินข้อความละ 3 บาท แต่เมื่อใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เสียเพียงค่าอินเทอร์เน็ตเพียงเดือนละหลักร้อยบาท แต่สามารถส่งข้อความผ่านแอปพลิเคชันได้ไม่จำกัด จึงทำให้ไม่ต้องรับภาระจ่ายค่าใช้จ่ายโทรศัพท์เหมือนกับระบบเหมาจ่าย ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้โทรออกเพื่อสื่อสารด้วยการพูดคุย

6.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัวของผู้ปกครองทางการได้ยืมส่วนใหญ่ทุกคนในครอบครัวจะเป็นคนปกติ แต่ละมีผู้ปกครองทางการได้ยืมในครอบครัวเพียงคนเดียว ดังนั้นถ้าผู้ปกครองเห็นว่าโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการติดต่อสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยืม จะส่งผลให้ผู้ปกครองทางการได้ยืมคนนั้นมีโอกาสที่จะได้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเร็วกว่าผู้ปกครองทางการได้ยืมคนอื่นที่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ปกครองทางการได้ยืมที่ยังอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง การซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน จึงต้องมีผู้ปกครองไปด้วยเพื่อช่วยอ่านเอกสารต่าง ๆ และสอบถามรายละเอียดจากผู้ขายก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ แต่ปัจจุบันการซื้อโทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการได้ยืมมีความง่ายขึ้น ในกรณีของคนที่ยังอยู่ในระบบเดิมเงิน เพราะไม่ต้องเซ็นชื่อในเอกสารการซื้อขาย ทำให้ไม่ต้องรบกวนผู้ปกครองด้วย

6.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยืม

ปัจจัยทางสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนจะส่งผลให้ผู้ปกครองทางการได้ยืมมีความต้องการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแล้ว ยังส่งผลถึงพฤติกรรมของผู้ปกครองทางการได้ยืมที่ชอบอวดชอบโชว์ให้เห็นโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่ตนเองใช้ด้วย เพื่อหวังจะให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและผู้คนในสังคมทั่วไปว่าเรามีความทันสมัย ได้ใช้ในสิ่งที่คนปกติทั่วไปก็ใช้กัน

กลุ่มผู้ปกครองทางการได้ยืมที่ต้องทำงานร่วมกับคนปกติก็ยิ่งทำให้เขาจำเป็นต้องมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพื่อให้สามารถสื่อสารและเข้าสังคมกับคนปกติได้ง่ายขึ้น เพราะการเข้าไปทำงานร่วมกับคนปกติในบริษัทหรือหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ได้มีบุคลากรที่มีความสามารถด้านการสื่อสารภาษามือเพื่อรองรับพนักงานที่ปกครองทางการได้ยืม ดังนั้นการ

สื่อสารด้วยภาษามือแบบธรรมชาติและภาษาเขียนจะไม่มีความสะดวกในการสื่อสารในกรณีที่เกิด
มิติด้านระยะทางของการสื่อสาร การใช้การสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชัน (application)
บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถเป็นส่วนหนึ่ง
ของสังคมเพื่อนร่วมงานที่สื่อสารกันได้ทุกที่ ทุกเวลา

นอกจากนี้การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนยังมีส่วนส่งเสริมให้ผู้บกพร่อง
ทางการได้ยินได้รับการยอมรับจากสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน ซึ่งมักจะมองว่า
คนที่มีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน คือ คนที่มีฐานะดี ยิ่งใช้รุ่นใหม่ ๆ ราคาแพง ๆ ก็ยิ่งบ่งบอก
ถึงฐานะของคนคนนั้น เพราะผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีรายได้น้อย การมี
โทรศัพท์มือถือใช้จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่ดีกว่าเพื่อนคนอื่น

6.5 ปัจจัยด้านความต้องการเหมือนคนปกติ

ผู้บกพร่องทางการได้ยินหลาย ๆ คนกล่าวกับผู้วิจัยว่า ถึงแม้โทรศัพท์มือถือแบบ
สมาร์ตโฟนจะไม่ได้ทำให้เขาสามารถพูดคุยได้เหมือนคนปกติ แต่ก็พอใจที่มีสิ่งที่เหมือนกับที่คน
ปกติใช้กัน ความพอใจนี้ส่งผลไปถึงการเลือกรุ่นและยี่ห้อของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน
ว่าต้องให้มีความกลมกลืนกับที่คนปกติใช้

6.6 ปัจจัยที่เกิดจากการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

เมื่อได้เห็นภาพโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนจากโฆษณาในอินเทอร์เน็ตหรือสื่อ
ต่าง ๆ แล้ว หากมีความสนใจผู้บกพร่องทางการได้ยินก็จะหาข้อมูลเพิ่มเติมในสื่อสิ่งพิมพ์ประเภท
ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน
รุ่นนั้น ๆ เพราะเขาสามารถอ่านรายละเอียดต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเอง รวมถึงจะให้รายละเอียดได้มาก
ทั้งราคา คุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ วิธีการใช้งาน รวมถึงยังมีข้อมูลด้วยว่าขณะนี้รุ่นไหนกำลังเป็นที่
นิยม รุ่นไหนเพิ่งออกมาใหม่ เป็นต้น

ดังนั้นสื่อโฆษณา/ประชาสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นการรับข้อมูลและความ
ต้องการซื้อต้องการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน แม้ว่าการ
โฆษณาและประชาสัมพันธ์ของบริษัทผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือและผู้ให้บริการเครือข่ายจะไม่เคย
เอ่ยถึงคุณประโยชน์ที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะได้รับจากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน แต่การ
ได้รับข้อมูลที่ชัดเจน ต่อเนื่องและมีความถี่ สร้างความรู้ ความเข้าใจต่อรูปแบบต่าง ๆ ของการ
สื่อสารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ก็สามารถกระตุ้นความสนใจ
ของผู้บกพร่องทางการได้ยินได้ โดยเฉพาะเมื่อมีการลงรายละเอียดวิธีการใช้ในสื่อก็ยังทำให้การ
เรียนรู้วิธีการใช้อย่างสะดวกขึ้น

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารผ่าน โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้บกร่องทางการไต้ยีนในเขตกรุงเทพมหานคร” เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัย กรอบทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการอ้างอิงในการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ในการสื่อสารของผู้บกร่องทางการไต้ยีนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากแนวคิดของ McQuail ซึ่งมีความคิดเห็นว่า “เทคโนโลยีการสื่อสารเป็นพื้นฐานของทุกสังคม และการปฏิวัติของเทคโนโลยีการสื่อสารในแต่ละครั้งจะทำให้เกิดการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงสังคม รวมถึงเทคโนโลยีแต่ละชนิดจะเหมาะสมกับรูปแบบโครงสร้างสังคมแต่ละอย่าง” ในอดีตเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยสื่อสารกันได้เฉพาะที่บ้านหรือที่ทำงานก็สามารถนำเครื่องมือสื่อสารติดตัวไปได้ตลอดเวลา ทำให้การสื่อสารมีความสะดวกสบายมากขึ้น ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารแบบพกพาหรือที่เรียกกันว่า “โทรศัพท์มือถือ” มีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง โดยการนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาผนวกเข้ากับเทคโนโลยีการสื่อสาร ส่งผลให้เกิดเครื่องมือสื่อสารรูปแบบใหม่ขึ้น ที่เรียกว่า “โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone)” โดยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนนี้มีลักษณะการใช้งานด้วยการเชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำให้สามารถสื่อสารได้สะดวก รวดเร็ว และมีความหลากหลายในการใช้งานมากขึ้น ซึ่งเราพบว่าโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนส่งผลให้วิถีชีวิตผู้คนในสังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอีกรูปแบบหนึ่ง

โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเหล่านี้ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมยุคปัจจุบันที่มีความต้องการการสื่อสารให้สะดวก รวดเร็ว มีความหลากหลายในการใช้งานด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เป็นการสื่อสารแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เช่น การสืบค้นข้อมูล การถ่ายภาพ การคำนวณ การแปลภาษา เล่นเกมส์ และสิ่งบันเทิงต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนจึงไม่ได้มุ่งเน้นเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการทางการสื่อสารด้วยเสียง (voice communication) การสื่อสารโดยไม่ใช้เสียงหรือการสื่อสารแบบไร้เสียงต่าง ๆ (nonvoice communication) เช่น การส่งข้อความสั้น (SMS) แต่โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้พัฒนาคุณสมบัติการสื่อสารมากขึ้นมีการผสมผสานรูปแบบการใช้งานให้สามารถสื่อสารแบบใช้เสียงและสื่อสารแบบไร้เสียงพร้อมกันได้ หรือที่เรียกว่าการสื่อสารแบบ “มัลติมีเดีย (multimedia)” ทำให้รูปแบบการสื่อสารมีรายละเอียดและความหลากหลายมากขึ้น เช่น การส่งข้อความเสียง การส่งข้อความในแบบคลิปวิดีโอ รวมถึงการสื่อสารแบบวิดีโอคอล (video call หรือ

video conference) เป็นต้น คุณสมบัติ (function) ที่หลากหลายของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเหล่านี้เป็นผลมาจากการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ โดยการทำงานผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ เรียกว่า “แอปพลิเคชัน (application)”

การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารแบบมัลติมีเดียนี้ได้พัฒนาในลักษณะการสื่อสารแบบวิดีโอคอล อันเป็นคุณสมบัติที่ติดมากับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน และมีการพัฒนาแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ไลน์ (LINE) สไกด์ (Skyde) เฟซบุ๊ก (facebook) เป็นต้น การพัฒนาการสื่อสารแบบวิดีโอคอล บนโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนเหล่านี้ ได้เอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลกลุ่มหนึ่งของสังคม เป็นกลุ่มบุคคลที่ในงานโฆษณาประชาสัมพันธ์โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมิได้กล่าวถึง หรือมิได้เสนอภาพการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน กลุ่มนี้กำลังเป็นผู้บริโภคที่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนอย่างเต็มที่นั่นก็คือ “ผู้บกพร่องทางการได้ยิน”

การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ถึงแม้จะถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้กับรูปแบบโครงสร้างของคนในสังคมปกติก็ตาม แต่เมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารดังกล่าวได้เข้ามามีบทบาท และถูกนำมาใช้ในสังคมผู้บกพร่องทางการได้ยิน กลับมีผลในการเปลี่ยนแปลงสังคมผู้บกพร่องทางการได้ยินอย่างเต็มที่และได้ถูกนำมาแก้ไขปัจจัยทางกายภาพทางสรีระต่อพฤติกรรมสื่อสารของตนเองดังเนื้อหาของเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (ปรัชญา เวสารัชช, 2529, หน้า 507) ที่ได้อธิบายถึงปัจจัยทางกายภาพทางสรีระที่ส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมสื่อสารว่า ปัจจัยทางสรีระอาจมีผลต่อพฤติกรรมสื่อสารของเจ้าของสรีระหรือต่อพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเจ้าของสรีระติดต่อกับสัมพันธ์ด้วย โดยอาจส่งผลทางตรงหรือทางอ้อมต่อพฤติกรรมสื่อสารของเจ้าของสรีระหรือผู้ที่ติดต่อกับเจ้าของสรีระ

สอดคล้องกับผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ ว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีเพศ แตกต่างกันนั้น กลับมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินทุกเพศ มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน มาใช้เพื่อทดแทนปัจจัยทางสรีระของตนเอง

กรณีของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสรีระจะส่งผลโดยตรงให้ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อนำมาสร้างเสริมหรือทดแทนความบกพร่องทางสรีระของตนเอง รวมทั้งสร้างความเปลี่ยนแปลงขึ้นในสังคมการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เพราะบุคคลกลุ่มนี้

มีโอกาสใช้การสื่อสารที่เหมือนกับปกติ และเมื่อมีการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน มาช่วยเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้ผู้ปกครองทางการได้ยิน ทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถใช้การสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมากขึ้น เพราะความสำคัญของเทคโนโลยีเหล่านี้ ได้ส่งผลให้สังคมการสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินขยายไปสู่การสื่อสารกับคนปกติเพิ่มขึ้น

หากพิจารณาพฤติกรรมการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยิน พบว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินได้นำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อสร้างเสริมหรือทดแทนข้อบกพร่องทางสรีระ ขยายเครือข่ายการสื่อสารให้กว้างขึ้น ต่างจากผลการวิจัยในอดีตของ สหภาพ พ่อค้าทอง (2544, หน้า บทคัดย่อ) เรื่องการสื่อสารด้วยข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้ปกครองทางการได้ยินในกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเชิงสัญญาะมากกว่าการใช้ประโยชน์ในการสื่อสารอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นลักษณะของการใช้โทรศัพท์มือถือในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยมเท่านั้น ซึ่งต่างจากผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่าผู้ปกครองทางการได้ยินได้มีการขยายเครือข่ายการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น เช่น ผู้ปกครองทางการได้ยินในช่วงอายุ 31 - 35 ปี มีพฤติกรรมการสื่อสารกับคนปกติมากกว่าการสื่อสารกับผู้ปกครองทางการได้ยิน นอกจากนี้ผู้ปกครองทางการได้ยินยังมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยมีระยะเวลาในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน 10 - 30 นาทีต่อครั้ง โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองทางการได้ยินมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในการสื่อสารช่วง 17.01 - 19.00 น. ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ เชิดชูศิลป์ (2557, หน้า บทคัดย่อ) เรื่อง พฤติกรรมการใช้ไลน์ที่มีผลความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีผลการวิจัย พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชัน LINE ผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในการสื่อสาร โดยมีระยะเวลาการใช้ 10 - 20 นาทีต่อครั้ง และมีช่วงเวลาในการใช้ 16.01 - 20.00 น. และมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นว่าผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนคล้ายกับคนปกติ นอกจากนี้ผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพื่อหาข่าวสารที่ทันสมัยทั้งเรื่องของเพื่อน คนรู้จักและเรื่องทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 5.00 และผู้ปกครองทางการได้ยินยังมีความพึงพอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ด้านความรวดเร็วในการรับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย สามารถติดต่อกับเพื่อนและคนอื่น ๆ ได้ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 5.00 ซึ่งนอกจากเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนนี้ ทำให้ผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรมการสื่อสาร

เหมือนคนปกติแล้วผู้บกพร่องทางการได้ยินยังมีความพึงพอใจจากการนำโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมาใช้ในการสื่อสารอีกด้วย

สิ่งที่ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้ นำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมาใช้เพื่อขยายเครือข่ายการสื่อสารให้กว้างขึ้นนั้น มาจากโทรศัพท์มือถือสมาร์ตโฟน ที่มีการพัฒนารูปแบบการใช้งานดีขึ้น เอื้อประโยชน์ให้กับผู้บกพร่องทางการได้ยินใช้งานด้านการสื่อสารแบบไร้เสียง (nonvoice communication) ได้สะดวกขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบรูปลักษณะของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนให้สามารถใช้งานได้ง่าย รวมทั้งมีคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ มาช่วยในการสื่อสาร เช่น การสะกดคำ การตรวจคำผิด ทำให้การสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ขาดความเชี่ยวชาญในการสื่อสารด้านภาษาเขียน เพราะโดยธรรมชาติของผู้บกพร่องทางการได้ยินสื่อสารด้วยการใช้ภาษามือเป็นหลัก ดังนั้นการสื่อสารด้วยภาษาเขียนการส่งข้อความจึงไม่ใช่การสื่อสารที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความชำนาญ โดยเฉพาะเมื่อต้องการสื่อสารกับคนปกติให้เข้าใจด้วยแล้วนั้น เนื่องจากโครงสร้างประโยคมีความสำคัญในการสื่อสารเป็นอย่างมาก เมื่อผู้บกพร่องทางการได้ยินต้องการสื่อสารด้วยภาษาเขียน มักจะใช้วิธีการแปลภาษามือมาเป็นภาษาเขียน แต่ด้วยโครงสร้างภาษาที่แตกต่างกันจากโครงสร้างภาษาเขียนที่มี “ประธาน + กริยา + กรรม” แต่สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินมีลักษณะโครงสร้างแบบ “ประธาน + กรรม + กริยา” จึงทำให้การสื่อความหมายกับคนปกติมีความคลาดเคลื่อนไปจากความหมายที่แท้จริง สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเกิดพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความไม่มั่นใจและไม่กล้าสื่อสารกับคนปกติ แต่เมื่อคุณสมบัติพิเศษในโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนได้เข้ามาช่วยให้การสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความถูกต้อง สามารถสื่อความหมายให้คนปกติเข้าใจได้ตรงกันมากขึ้น และยังมีทักษะการใช้ภาษาที่คล้ายกับคนปกติด้วยแล้วนั้น การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน จึงส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีทัศนคติในการสื่อสารกับคนปกติดีขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บกพร่องทางการได้ยิน และส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความมั่นใจมากขึ้นในการสื่อสารกับคนปกติ ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถขยายเครือข่ายในการสื่อสารกับคนปกติ และยังส่งผลในด้านจิตวิทยาการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินอีกด้วย

จิตวิทยาการสื่อสารมีผลมาจากการกระทำทางสังคมบางประการ ซึ่งในกรณีการกระทำทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินในลักษณะการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในการสื่อสารนั้น เป็นการเลียนแบบการใช้เทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อการสื่อสารของคนปกติ การเลียนแบบจากบุคคลต้นแบบเท่ากับเป็นการยอมรับผู้ที่เป็นต้นแบบนั้นมีความสามารถและ

ประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่าตนเอง อันเป็นการกระทำทางสังคมที่เรียกว่า “การแสดงอำนาจเหนือ (dominant power)” ดังที่ สหภาพ พ่อค้าทอง และ แพทย์ สายหู ได้แสดงทัศนะถึงการสื่อสารของบุคคลว่าบางครั้งจะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการแสดงอำนาจที่เหนือกว่า ซึ่งหากพิจารณาในเรื่องของจิตวิทยาแล้วไม่มีใครที่จะชอบให้คนอื่นมีอำนาจหรืออิทธิพลบางอย่างเหนือกว่าตนเอง แม้จะเป็นเพียงเรื่องของการสื่อสารหรือเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารก็ตาม แต่เมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้เหมือนกับคนปกติ ผู้บกพร่องทางการได้ยินจึงไม่รู้สึกว่าคนปกติมีความสามารถทางการสื่อสารที่เหนือกว่า โดยเฉพาะเมื่อต้องสื่อสารด้วยภาษาเขียนและอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการขยายเครือข่ายการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากเทคโนโลยีมีราคาค่าใช้จ่ายที่ถูกลงก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

จากการพัฒนาคุณสมบัติโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนให้สามารถสื่อสารแบบมัลติมีเดียในรูปแบบวิดีโอคอล (video call หรือ video conference) เป็นการสื่อสารที่ใช้ทั้งสัญญาณเสียงและสัญญาณภาพเคลื่อนไหวในเวลาเดียวกัน มีการสื่อสารแบบตอบสนองทันที (real time) โดยเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (face to face) ผ่านทางแอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันการสื่อสารแบบวิดีโอคอลนั้น ไม่ได้จำกัดเพียงการสื่อสารระหว่างผู้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพียง 2 คนเท่านั้น หากแต่ยังมีการพัฒนาให้สามารถสื่อสารแบบเป็นกลุ่มได้อีกด้วย โดยการสื่อสารในรูปแบบวิดีโอคอลนี้เองได้ไปสอดคล้องกับวัฒนธรรมการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่โดยปกติแล้วผู้บกพร่องทางการได้ยินจะมีวัฒนธรรมในการสื่อสารแบบเผชิญหน้าด้วยการใช้ภาษามือมากกว่าการสื่อสารในรูปแบบอื่น ดังจะพบได้จากผลการวิจัยของ สหภาพ พ่อค้าทอง เรื่องการสื่อสารด้วยข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้บกพร่องทางการได้ยินในกรุงเทพมหานคร ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะมีสถานที่สำหรับรวมตัว เพื่อสื่อสารกันแบบเผชิญหน้า โดยการใช้ภาษามือ ดังนั้นจะพบว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถนำการสื่อสารในรูปแบบวิดีโอคอล มาใช้ในการสื่อสารกันแทนการนัดรวมกลุ่มเพื่อสื่อสารกันแบบเผชิญหน้า จึงเป็นการสนองความต้องการเรื่องของวัฒนธรรมการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามสิ่งที่เป็ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินนำเอาเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาใช้ นั่นก็คือเรื่องของค่าใช้จ่าย ผู้ศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ นั้น มีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เพราะผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มียาได้น้อย หรืออยู่ใน

ครอบครัวที่มีรายได้น้อย จึงทำให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือในอดีต ซึ่งเป็นลักษณะการส่งข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) เพื่อสื่อสารกันนั้นในกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยิน ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการพัฒนาของเทคโนโลยีในช่วงเวลานั้นอย่างเต็มที่ เพราะการส่งข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) ในแต่ละครั้งนั้น ผู้ส่งข้อความจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่งข้อความครั้งละ 3 บาท และในแต่ละข้อความก็มีการจำกัดจำนวนคำในการส่งอีกด้วย จึงทำให้การติดต่อสื่อสารด้วยการส่งข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ถ้าต้องการสื่อสารกันให้เข้าใจในแต่ละเรื่องผู้ส่งจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงส่งผลให้เกิดค่านิยมในด้านลบต่อการสื่อสารด้วยข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสื่อสารที่สูงมาก

แต่ในปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นมีการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต (internet) เป็นลักษณะของการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน และอัตราค่าบริการมีราคาที่ถูกลง เป็นผลจากการแข่งขันทางการตลาดของผู้ให้บริการเครือข่ายของโทรศัพท์มือถือค่ายต่าง ๆ ที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นและเป็นผลดีต่อผู้บริโภค โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยิน บางแพ็คเกจ (package) จากค่ายผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีราคาที่ถูก โดยมีค่าใช้จ่ายไม่เกิน 100 บาทต่อเดือนเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้จัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ปี พ.ศ.2555-2559 โดยได้สนับสนุนงบประมาณให้แก่มูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ เพื่อจัดตั้งศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อให้บริการถ่ายทอดการสื่อสารระหว่างผู้บกพร่องทางการได้ยินและคนอื่น ๆ ในสังคม โดยปัจจุบันเปิดให้บริการทั้งหมด 9 ช่องทาง รวมทั้งทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์แบบสมาร์ทโฟนด้วย เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถใช้บริการโทรคมนาคม และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกับคนปกติ ซึ่งการบริการนี้ผู้ให้บริการเครือข่ายค่ายต่าง ๆ ได้เห็นถึงความสำคัญและต้องการมอบโอกาสในการสื่อสารที่ดีขึ้นให้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน จึงมีการสนับสนุนโดยการเสนอแพ็คเกจ (package) เพื่อผู้บกพร่องทางการได้ยิน โดยเฉพาะ โดยจะมุ่งเน้นบริการไปที่การสื่อสารด้วยการส่งข้อความสั้น (SMS) ข้อความรูปภาพ (MMS) และอินเทอร์เน็ต (internet) แบบไม่จำกัดความเร็วในอัตราค่าบริการเพียง 99 บาท/เดือนเท่านั้น เพียงแสดงบัตรประจำตัวประชาชนและบัตรประจำตัวผู้พิการก็สามารถใช้บริการแพ็คเกจ ได้ทันที

นอกจากนี้ผู้ให้บริการบางเครือข่าย เช่น ทรูมูฟ เอช มีการพัฒนาแอปพลิเคชันที่ชื่อว่า “True Care Live for Deaf” ให้แก่ลูกค้าที่เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยิน สามารถติดต่อศูนย์บริการ

ถูกค้าสำหรับผู้ปกครองทางการไต้หวันของทรูมูฟ เอช โดยเฉพาะด้วยระบบการสื่อสารผ่านวิดีโอ (video chat) โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เมื่อค่าบริการมีราคาที่ถูกลงและมีแพ็คเกจ (package) เฉพาะสำหรับผู้ปกครองทางการไต้หวัน จึงส่งผลให้ค่านิยมในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการไต้หวันเปลี่ยนไปจากในอดีต

ดังนั้นจะพบว่าเทคโนโลยีได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันอย่างเต็มที่ในช่วงเวลาปัจจุบัน อาจเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีการพัฒนาจนสามารถตอบสนองปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผู้ปกครองทางการไต้หวัน เช่น ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษา ดังคำพูดของ Roger ที่ว่า “ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการสื่อสารบวกผสมกับปัจจัยอื่น ๆ จะรวมกันเป็นสาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคม”

จากการวิจัยในครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้ปกครองทางการไต้หวันมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากในอดีต อันเป็นผลมาจากการนำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่มีคุณสมบัติสามารถเชื่อมต่อลักษณะทางกายภาพของผู้ปกครองทางการไต้หวันมาใช้ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร โดยพบได้จากผู้ปกครองทางการไต้หวันที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และไม่เพียงแต่การสื่อสารกับผู้ปกครองทางการไต้หวันด้วยกันเท่านั้น ผู้ปกครองทางการไต้หวันยังสามารถขยายเครือข่ายการสื่อสารไปสู่คนปกติอีกด้วย ซึ่งพฤติกรรมสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้เข้ามามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงสังคมของผู้ปกครองทางการไต้หวันให้มีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้อย่างเต็มที่นั้นหมายถึงการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการไต้หวันสามารถแสดงถึงศักยภาพของการสื่อสารที่เพิ่มขึ้น ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงสัญลักษณ์อย่างในอดีตที่ผู้ปกครองทางการไต้หวันจะใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อการบ่งบอกความหมายบางอย่างเท่านั้น เช่น การดั่งเสียงโทรศัพท์มือถือทั้งที่ไม่มีความสามารถในการไต้หวันเสียง เพื่อบ่งบอกถึงความต้องการที่จะเหมือนคนปกติ การหยิบจับโทรศัพท์มือถือบ่อย ๆ เพื่อแสดงถึงการมี การใช้สิ่งของที่เท่าเทียมและเหมือนคนปกติ หรือผู้ปกครองทางการไต้หวันบางคนใช้โทรศัพท์แวนคอบให้กันอย่างชัดเจนว่าใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น และปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้ทำให้การสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันเพิ่มมากขึ้นสามารถสื่อสารได้เหมือนกับคนปกติ และยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารให้แก่ผู้ปกครองทางการไต้หวันได้รับประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนอย่างเต็มที่

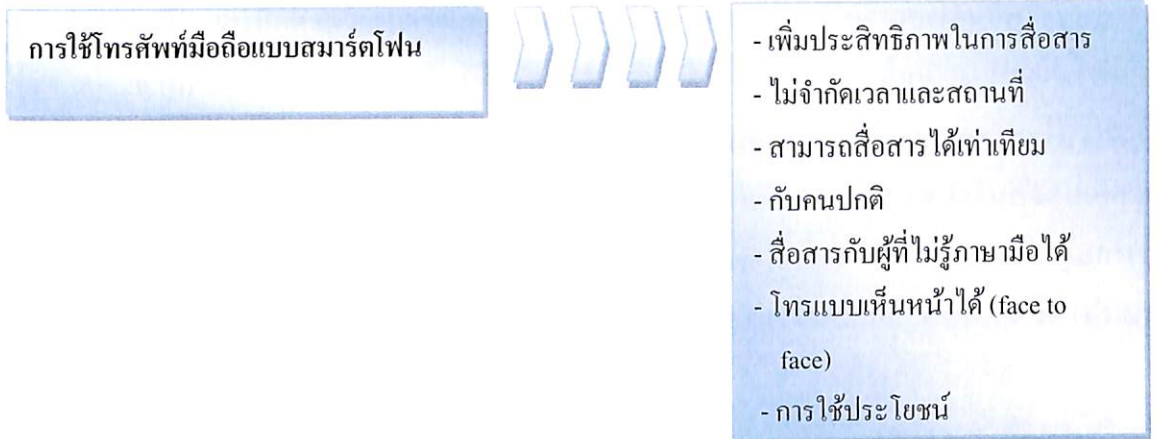
การให้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกรรองทางการไต้ยีน

การสร้างสัญลักษณ์หรือความหมาย (generate meaning) ตามที่ Ferdinand DeSaussure ได้กล่าวไว้ว่า สัญลักษณ์หรือความหมายนั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องมีความแตกต่าง (difference) เช่น หากมีสีขาวแต่ไม่มีสีดำ สีขาวก็ย่อมไม่มีความหมายอะไร แต่เมื่อสังคมให้ความหมายต่อสีขาวว่าเป็นสีของความสุข จึงทำให้สีดำมีความหมายเป็นความทุกข์ เป็นต้น อีกทั้ง Fiske (1990, p. 56) ได้แสดงความคิดเห็นว่า “สัญลักษณ์เป็นผลิตรกรรมของมนุษย์ (man-made) ดังนั้นจึงเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรม ทั้งสัญลักษณ์และรหัสจึงถูกสร้าง ถูกใช้และทำงานอยู่ได้ ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ เท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไปสัญลักษณ์และรหัสนั้นจะเปลี่ยนแปลงความหมายไป อีกประการหนึ่งหากตัววัฒนธรรมที่รองรับห่อหุ้มสัญลักษณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป ความหมายของสัญลักษณ์ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน”

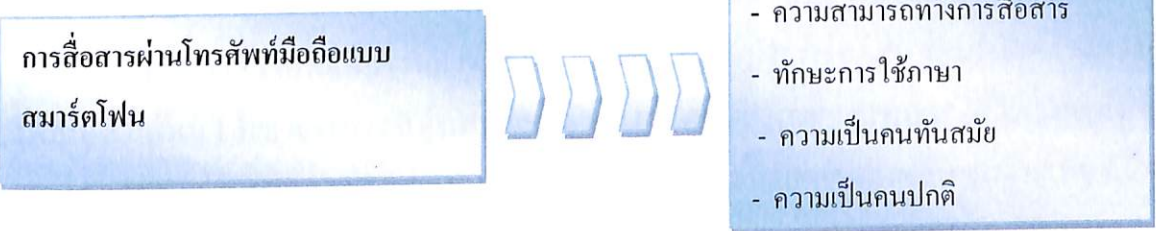
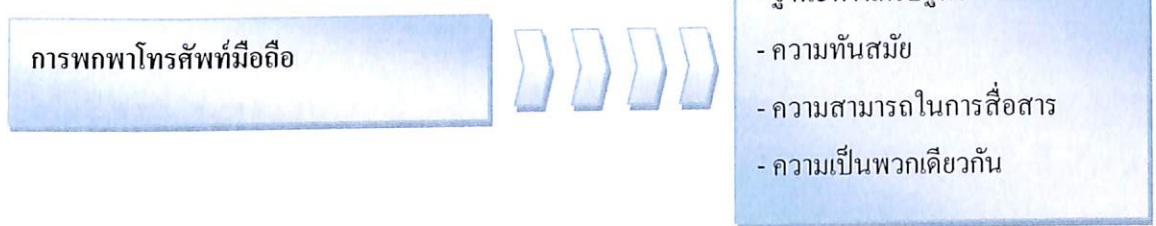
จากทัศนะข้างต้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกรรองทางการไต้ยีนจะมีความสอดคล้องกับยุคที่คนปกติเพ็งมีโทรศัพท์มือถือใช้ใน ช่วงแรก ๆ โดยนอกจากอรรถประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือแล้ว คนปกติยังมีการสร้างสัญลักษณ์ให้กับโทรศัพท์มือถือและใช้สื่อความหมายทางวัฒนธรรมเข้าไปด้วย เช่น การใช้ในการสร้างภาพลักษณ์ ความมีฐานะ อำนาจ ความทันสมัย ความเป็นคนรุ่นใหม่ การมีรสนิยมอันดี เป็นต้น

ซึ่งผู้บกรรองทางการไต้ยีนก็เช่นเดียวกัน นอกจากประโยชน์ที่ได้รับจากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่ทำให้ผู้บกรรองทางการไต้ยีนสามารถสื่อสารได้ด้วยตนเองแล้ว ยังได้สร้างสัญลักษณ์ของการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนขึ้นมา และใช้สื่อความหมายทางวัฒนธรรม ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ระนาบของประโยชน์ใช้สอย

ระนาบของความหมายทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 19 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบระนาบการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและระนาบของความหมายทางวัฒนธรรม

ผู้ศึกษา พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้ใช้สัญญาณที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสื่อความหมายระหว่างคน 2 กลุ่มดังนี้

1. แสดงสัญญาณแก่ผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน คือ เป็นการสื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยตนเอง ซึ่งสัญญาณเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน หรือการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองให้แตกต่างและเหนือกว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มเดียวกัน

2. แสดงสัญญาณแก่ผู้บกพร่องทางการได้ยินกับกลุ่มคนปกติ ซึ่งผู้บกพร่องทางการได้ยินจะใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเป็นสัญญาณที่แสดงถึงความไม่แตกต่าง ระหว่างผู้บกพร่องทางการได้ยินกับคนปกติ หรือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองที่สื่อถึงความไม่แตกต่างให้ปรากฏ

อยู่ในหมู่คนปกติ จึงกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างสัญญาณที่สื่อความหมายทางวัฒนธรรมถึง “ความต้องการเท่าเทียมคนปกติ แต่แตกต่างและเหนือกว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน”

จากการให้ความหมายในเชิงสัญญาณต่อการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินได้เกิดการสร้างคุณค่าด้านสัญญาณ (sign value) ขึ้นมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นความเท่าเทียมคนปกติ ความทันสมัย ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือความเป็นผู้นำในสังคมเดียวกัน เป็นต้น และในปัจจุบันคุณค่าในเชิงประโยชน์ใช้สอย (use value) ได้มีบทบาทต่อผู้บกพร่องทางการได้ยินมากขึ้น เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินได้นำโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมาใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ในการสื่อสารมากที่สุด

ดังนั้นการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในปัจจุบันเป็นการนำประโยชน์จากเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร ทำให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่ได้อยู่ในลักษณะของ “การบริโภคเชิงสัญญาณ” (the consumption of the Sign) เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นการบริโภคเชิงความหมายอย่างแท้จริงอีกด้วย ซึ่งในสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนถูกใช้เพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้น และยังช่วยให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถสื่อสารเท่าเทียมกับคนปกติ

ซึ่งพบได้จากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน สะท้อนให้เห็นว่าการที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ไม่แตกต่างจากคนปกติ โดยเฉพาะการนำแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารและการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่ได้เลือกใช้เพียงแค่แอปพลิเคชันเหมือนกับที่คนปกตินิยมใช้กันทั่วไปเท่านั้น แต่ผู้บกพร่องทางการได้ยินยังได้นำแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย เช่น การใช้แอปพลิเคชัน แกร็บ (GRAB) หรืออูเบอร์ แท็กซี่ (Uber Taxi) เพื่อเรียกรถรับจ้าง การใช้แอปพลิเคชันแปลภาษา หรือ “Dictionary” ช่วยสื่อสารด้วยเสียงกับคนปกติ ใช้แอปพลิเคชันนำทาง (global positioning system: GPS) แทนการสื่อสารด้วยเสียงเพื่อบอกเส้นทางหรือจุดหมายให้กับผู้ขับรถ เป็นต้น ซึ่งผู้บกพร่องทางการได้ยินจะเลือกใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยศึกษาข้อมูลจากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และสังเกตจากการใช้งานของคนปกติแล้วจึงนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับตนเองเพื่อลดปัจจัยทางสรีระของผู้บกพร่องทางการได้ยิน พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่า การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่ได้เข้าสู่กระแสวัฒนธรรมการบริโภคที่มูลค่าการใช้สอย (use value) ของวัฒนธรรมการใช้

โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้ประกอบการได้ยินถูกทำหน้าที่แทนโดยมูลค่าแลกเปลี่ยน (exchange value) และมูลค่าแลกเปลี่ยนดังกล่าวถูกผลักเข้าสู่กระบวนการบริโภควัฒนธรรม

มอง โบริคยาร์ด ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการโฆษณาไว้ว่า มีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้บริโภคสนใจและเกิดความต้องการที่จะบริโภคสินค้านั้นขึ้นมา การโฆษณาได้ใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการที่จะสร้างสัญลักษณ์ (symbol) ให้กับสินค้านั้น ๆ มีความแตกต่างจากสินค้าชนิดอื่น ๆ โดยใช้กระบวนการในการสร้างความแตกต่าง (distinction) โดยมีการส่ง “ความหมาย” ไปยังผู้บริโภคแต่ละคน ด้วยวิธีการทางด้านสัญลักษณ์ โดยผู้ผลิตมองผู้บริโภคว่าเป็น “ตลาด” ที่ผู้ผลิตจะผลิตสินค้าจำนวนมากออกจำหน่าย อันจะก่อให้เกิดรายได้มากมาย

จากแนวคิดข้างต้น พบว่า สื่อที่มีความสำคัญมากในการสร้างการรับรู้และกระตุ้นความต้องการบริโภคโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้ประกอบการได้ยิน คือ การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่าน “สื่อออนไลน์” รองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์

พฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนรุ่นใหม่ ๆ ของผู้ประกอบการได้ยินส่วนใหญ่จะมาจากการใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งผู้ประกอบการได้ยินจะรับรู้เรื่องการใช้โทรศัพท์มือถือผ่านการโฆษณาทางสื่อสังคมออนไลน์ ดังที่ ศิวัช จันทนาสุภาภรณ์ (2554, หน้า บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ทัศนคติที่มีต่อการเปิดรับสื่อออนไลน์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ : กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” พบว่า สื่อสังคมออนไลน์มีเนื้อหาข้อมูลที่เปิดกว้างและหลากหลาย สามารถสร้างกลุ่มเพื่อนและกลุ่มเครือข่ายที่มีความสนใจเรื่องเดียวกันได้ และการติดตามข่าวสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์มีการอัปเดตเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการโฆษณาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริโภคเกิดการเลียนแบบที่ได้พบเห็นในโฆษณาที่มีการอัปเดตอยู่เสมอ ตลอดจนเกิดพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและบริการนั้น ๆ

การได้รับอิทธิพลจากการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จากการที่ผู้ประกอบการได้ยินมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนนั้น แม้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้จะไม่สามารถรับฟังถ้อยคำจากงานโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ แต่ผู้ประกอบการได้ยินสามารถรับรู้ได้โดยการอ่านจากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน อีกทั้งยังสามารถเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม พร้อมทั้งสอบถามกับผู้ที่มิประสบการณ์หรือมีความรู้ ด้วยการส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชัน ซึ่งส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของผู้ประกอบการได้ยิน แม้งานโฆษณาและการประชาสัมพันธ์จะไม่มีจุดประสงค์เพื่อสื่อสารถึงผู้ประกอบการได้ยิน การมีโอกาสได้รับสื่อได้ส่งผลการส่ง “ความหมาย” ไปยังผู้บริโภคด้วยวิธีการทางด้านสัญลักษณ์ที่แฝง

มาในงานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ โดยจะถูกถอดรหัสภายใต้บริบทของสังคมและวัฒนธรรมของผู้บกร่องทางการไต้ยีนว่านั่นคือ ภาพลักษณ์ของคนปกติ ส่งผลให้ผู้บกร่องทางการไต้ยีนสนใจการใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะความต้องการเท่าเทียมหรือไม่ต้องการเกิดความแตกต่างจากคนปกติ รวมถึงการได้ใช้เทคโนโลยีที่เหมือนคนปกติยังแสดงให้เห็นถึงความโดดเด่น เป็นผู้นำ และเหนือกว่าผู้บกร่องทางการไต้ยีนด้วยกัน อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรืออินเทอร์เน็ต ได้ทำหน้าที่แทนเสียงในการสื่อความหมายของการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่ขาดหายไปนั้สื่อโทรทัศน์ ทำให้ทราบรายละเอียดปลีกย่อยทั้งคุณสมบัติพิเศษ วิธีการใช้งาน ราคา รวมถึงคำบรรยายให้ใช้บริการและการโฆษณาของสินค้า

ดังนั้น เมื่อความหมายของสัญญาณที่ถูกสร้างขึ้นจากผู้ผลิตและผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้บกร่องทางการไต้ยีนมีความเข้าใจตรงกัน ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ภายในกลุ่มผู้บกร่องทางการไต้ยีนต่อการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ว่าโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเป็นสิ่งที่มีความค่าทางสัญญาณใช้สร้างความแตกต่างและโดดเด่นไปจากคนในกลุ่มของตนเอง แต่สร้างความรู้สึกร่วมกันเท่ากับคนปกติ คุณค่าทางสัญญาณนี้เป็นสิ่งที่นิยมอยู่ในการรับรู้ หรือสนใจในกลุ่มผู้บกร่องทางการไต้ยีน ประกอบกับมีปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ส่งผลให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกร่องทางการไต้ยีนให้กลายเป็นสิ่งที่ Easy และ Simple จนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โทรศัพท์มือถือจึงกลายเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้บกร่องทางการไต้ยีน

ปัจจัยที่ส่งผลให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกร่องทางการไต้ยีน ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นวัฒนธรรมประชานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ของผู้บกร่องทางการไต้ยีนมี 6 ปัจจัยอันประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร
2. ปัจจัยด้านราคาเครื่องโทรศัพท์และสถานะทางการเงินของผู้ใช้
3. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้บกร่องทางการไต้ยีน
5. ปัจจัยด้านความต้องการเหมือนคนปกติ
6. ปัจจัยที่เกิดจากการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

สามารถนำมาวิเคราะห์ความเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ของผู้บกร่องทางการไต้ยีนตามแนวคิดของ อลิซาเบท แมนนิ่ง ซึ่งนำเสนอไว้ว่า “สิ่งที่เป็นวัฒนธรรมประชานิยม คือ สิ่งที่ป้อปูล่าและอยู่ในความสนใจหรือการ

รับรู้ของผู้คน โดยป๊อปปูล่าคัลเจอร์นั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ “Easy และ Simple” รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของพวกเขา”

นอกจากนี้ นันทขว้าง สิริสุนทร ยังให้ข้อสังเกตถึงสิ่งที่จะเรียกว่าป๊อปปูล่าคัลเจอร์หรือวัฒนธรรมประชานิยมว่า สิ่งเหล่านั้นมักถูกขับเคลื่อนในเชิงพาณิชย์มากกว่าที่จะเกิดขึ้นมาลอย ๆ และไม่มีที่มาที่ไป หรือไม่ก็คิดเพื่อเป็น “สัญลักษณ์แห่งยุคสมัย” และอีกข้อสังเกตหนึ่งก็คือ ป๊อปปูล่าคัลเจอร์หรือวัฒนธรรมประชานิยมจะต้องเป็นสิ่งที่นิยมของมหาชนเป็นอะไรก็ได้ แม้แต่คำพุดนามธรรม หรือกิจกรรมทางสังคม ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีคุณค่าทางใจหรือมีประโยชน์ต่อสังคม

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยืนยันจึงเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร

การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในปัจจุบันที่สามารถสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว อีกทั้งโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนยังมีคุณสมบัติพิเศษที่ช่วยให้การสื่อสารง่ายยิ่งขึ้นอีก เนื่องจากการสื่อสารด้วยการส่งข้อความสื่อสารกันนั้น ต้องใช้การกดพิมพ์ที่หน้าจอโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ซึ่งในการส่งข้อความแต่ละครั้งอาจจะเกิดการสะกดคำผิดที่ทำให้การสื่อความหมายผิดไปจากที่ผู้ส่งต้องการจะสื่อสาร ดังนั้นผู้พัฒนาโทรศัพท์มือถือจึงได้พัฒนาคุณสมบัติพิเศษที่ช่วยในการตรวจสอบคำผิดและช่วยสะกดคำมาใช้ในโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เพื่อช่วยให้การสื่อสารมีความถูกต้องและสะดวกมากขึ้น ทำให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อ ต้องการเปลี่ยนมาใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ด้วยการสร้างสัญญาของการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร อีกทั้งยังนำไปสู่ความทันสมัย ผลของการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนทำให้ความต้องการของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีการจำกัด จนเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนเชิงพาณิชย์ ส่งผลให้ตลาดการซื้อขายโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนตกอยู่ในกระแสของความนิยม จนต้องขยายพื้นที่การขยายไปสู่ทุกมุมเมือง ทำให้ผู้บริโภคสามารถหาซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้ง่ายและสะดวกขึ้น ไม่จำกัดอยู่เฉพาะในห้างสรรพสินค้า ร้านค้าใหญ่ ๆ ในตัวเมืองเท่านั้น แม้แต่ร้านสะดวกซื้อทั่วไป ก็ได้นำโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาจำหน่าย และสามารถซื้อได้ตลอด 24 ชั่วโมงอีกด้วย

ส่วนการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยืนยัน แม้ว่าจะไม่ใช่จุดมุ่งหวังโดยตรงทางการตลาดแต่ปัจจัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารได้สร้างรูปแบบการสื่อสารที่เอื้อประโยชน์ให้ผู้ปกครองทางการได้ยืนยัน สามารถสื่อสารด้วยแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ซึ่งเป็นการพัฒนาเพื่อคนปกติทั่วไปในสังคม การสื่อสารผ่าน

โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกลายเป็นการสื่อสารหลักของผู้ปกครองทางการไต้หวัน การใช้โทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการไต้หวัน เป็นผลพลอยได้จากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อกระตุ้นการตลาดสำหรับคนปกติ โดยเฉพาะเมื่อพัฒนาให้สามารถสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน และยังมีคุณสมบัติในการตรวจคำผิดและการสะกดคำด้วยประสิทธิภาพดังกล่าวจึงส่งผลให้จำนวนผู้ปกครองทางการไต้หวันใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมากขึ้น เพราะผู้ปกครองทางการไต้หวันส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีความสามารถในการสื่อสารด้วยการส่งข้อความ

เทคโนโลยีการสื่อสารยังได้พัฒนาให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนง่ายขึ้นด้วยการสื่อสารแบบวิดีโอคอล ซึ่งการสื่อสารในรูปแบบนี้ได้ไปเอื้อประโยชน์และสอดคล้องกับวัฒนธรรมการสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันที่มีลักษณะการสื่อสารแบบเผชิญหน้า เนื่องจากการใช้ภาษามือในการสื่อสารของผู้ปกครองทางการไต้หวันต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและจำกัด เช่น ช่วงเวลา สถานที่ แสงสว่าง ระยะทางที่ต้องอยู่ต่อหน้ากันเท่านั้น แต่เมื่อผู้ปกครองทางการไต้หวันสามารถสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้ทันทีทุกที่ ไม่จำกัดเฉพาะช่วงเวลาหลังเลิกเรียนหรือหลังเลิกงานเท่านั้น รวมทั้งสามารถสื่อสารในรูปแบบการโต้ตอบด้วยภาษามือ ซึ่งเป็นภาษาที่บุคคลเหล่านี้ใช้สื่อสารกันมีความเข้าใจมากที่สุด ทำให้ผู้ปกครองทางการไต้หวันสามารถสื่อสาร ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วขึ้น

นอกจากนี้การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารยังได้ส่งผลให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ของผู้ปกครองทางการไต้หวันมีความง่ายและไม่ซับซ้อน (easy & simple) จนกลายเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม โดยเฉพาะเมื่อผู้ปกครองทางการไต้หวัน มีโอกาสในการทดลองใช้เทคโนโลยีแบบนี้ก่อนที่จะซื้อมาใช้จริง เนื่องจากการใช้โทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการไต้หวันเป็นการรับช่วงความเจริญทางเทคโนโลยีจากคนปกติ เมื่อกลุ่มบุคคลเหล่านี้สนใจที่จะใช้เทคโนโลยีบ้าง โอกาสที่จะทดลองใช้ก่อนเพื่อศึกษาประโยชน์การใช้งาน ความยากง่ายในการใช้งาน ด้วยการทดลองใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองหรือเพื่อนที่เป็นคนปกติ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนใช้กันอยู่แล้ว หรือบางคนก็จะทดลองใช้ของเพื่อนที่ปกครองทางการไต้หวันเหมือนกัน

2. ปัจจัยด้านราคาเครื่องโทรศัพท์และสถานะทางการเงินของผู้ใช้

ปัจจัยเรื่องราคาเครื่องโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน และสถานะทางการเงินของผู้ใช้ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากต่อการตัดสินใจในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ยี่ห้อหรือรุ่น อีกทั้งราคาค่าเครื่องโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่ถูกลงก็มีส่วนทำให้การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนสำหรับผู้ปกครองทางการไต้หวันเป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น เพราะเมื่อ

โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมีราคาถูกลงโอกาสในการซื้อก็ง่ายขึ้น มีเงินเพียง 1,000 - 2,000 บาท ก็สามารถซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนที่สามารถส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันได้แล้ว ไม่ต้องใช้เงินกว่าหนึ่งหมื่นบาทขึ้นไปเหมือนเมื่อครั้งที่กระแสความนิยมต่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมีขึ้นใหม่ ๆ จนดูเหมือนว่าการมีและใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้ปกครองทางการได้ขึ้นเป็นเรื่องธรรมดาที่ใคร ๆ ก็สามารถมีใช้ได้

ปัจจัยด้านราคาเครื่องโทรศัพท์มือถือและสถานะทางการเงินของผู้ปกครองทางการได้ขึ้นในปัจจุบันไม่ได้ส่งผลต่อการสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนอย่างในอดีตแล้ว เนื่องจากผลของการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร เพราะเมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนพัฒนาให้สามารถสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนสามารถเชื่อมต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ และบริษัทผู้ให้บริการค่ายต่าง ๆ ยังได้พัฒนาระบบการเครือข่ายการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่มีราคาถูกลง สามารถเลือกใช้บริการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องเหมารวมกับค่าโทรศัพท์แบบเมื่อก่อน ส่งผลให้ผู้ปกครองทางการได้ขึ้นที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายบริการโทรออกทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองทางการได้ขึ้นทุกคนใช้บริการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือเพียงอย่างเดียว ค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญเสียไปจากการใช้โทรศัพท์มือถือก็ลดน้อยลงเพราะจ่ายเพียงแค่อินเทอร์เน็ตเท่านั้น ความสนใจที่จะใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้ปกครองทางการได้ขึ้นจึงมีมากขึ้นจากปัจจัยนี้ด้วย

3. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

ปัจจัยในเรื่องของผู้ปกครองค่อนข้างจะมีผลโดยตรงต่อผู้ปกครองทางการได้ขึ้นที่กำลังศึกษาอยู่ เพราะผู้ปกครองทางการได้ขึ้นจะใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนได้หรือไม่นั้น ต้องขึ้นอยู่กับผู้ปกครองด้วย เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อยผู้ปกครองทางการได้ขึ้นยังต้องพึ่งพาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากทางครอบครัว ซึ่งจากผลของการวิจัยยังพบว่า ผู้ปกครองทางการได้ขึ้นที่เป็นยังศึกษาอยู่ ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะเป็นผู้ซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนให้ใช้เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร เนื่องจากทางบ้านได้เห็นความสำคัญว่าผู้ปกครองทางการได้ขึ้นจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ง่ายต่อการติดต่อและสามารถสื่อสารกันได้รวดเร็วขึ้นด้วย

ซึ่งการมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนและการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้ปกครองทางการได้ขึ้นในปัจจุบันเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปกครองทางการได้ขึ้นสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้สะดวกมากขึ้น และทำให้มีความสามารถในการสื่อสารได้เกือบเท่าเทียมกับคนปกติ เนื่องจากความบกพร่องทางการได้ขึ้น ส่งผลให้ไม่สามารถสื่อสารด้วยคำพูดและไม่สามารถ

สามารถที่จะได้ยินเสียงพูดของคนอื่นได้ ดังนั้นจึงต้องสื่อสารด้วยภาษาเขียนแทน ซึ่งผู้ปกครองทางการได้ยินบางคนไม่สามารถใช้ภาษาเขียนเหมือนคนปกติ หรือบางคนสามารถสื่อสารด้วยภาษาเขียนได้บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นประโยคสั้น ๆ แต่เมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีคุณสมบัติพิเศษที่ช่วยในการสะกดคำ และตรวจสอบคำผิด จึงทำให้ผู้ปกครองทางการได้ยินสามารถสื่อสารกับผู้ปกครองด้วยการส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้ นอกจากนี้การสื่อสารแบบวิดีโอคอลเป็นการสื่อสารที่ผู้ปกครองเห็นถึงความสำคัญเพราะสามารถสื่อสารได้แบบเห็นหน้าในทันที ทำให้สามารถเห็นหรือติดตามผู้ปกครองทางการได้ยินได้ดีกว่าการสื่อสารด้วยการส่งข้อความโต้ตอบ ทำให้การที่จะซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาใช้เป็นสิ่งที่ผู้ปกครองเห็นถึงความสำคัญ ซึ่งแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนต่าง ๆ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ปกครองทางการได้ยินได้อย่างมาก นอกจากการสื่อสารแล้วยังสามารถติดตามตำแหน่งของผู้ปกครองทางการได้ยิน และผู้ปกครองทางการได้ยินยังสามารถนำแอปพลิเคชันมาความสนุกสนาน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการสื่อสารยังมีราคาที่ถูกลงอีกด้วย ดังนั้นเมื่อมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่ช่วยผู้ปกครองทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้ง่าย สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้นแล้วนั้น ผู้ปกครองของผู้ปกครองทางการได้ยินจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองทางการได้ยิน ใช้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยิน

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยินที่ส่งผลต่อความเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยมของการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน คือ สภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยินที่อยู่ในสถานศึกษา ที่ทำงานเพราะบุคคลกลุ่มนี้จะมีเวลาอยู่ด้วยกันมาก เนื่องจากต้องเรียนหรือทำงานอยู่ด้วยกัน ทั้งยังอยู่ร่วมกับคนปกติ ทำให้เห็นและต้องการมีของใช้ที่เหมือนกับเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้ปกครองทางการได้ยินด้วยกันและคนปกติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่ายมาก ทั้งผู้ปกครองทางการได้ยินยังมีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกับคนปกติทำให้ความสามารถในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ มีมากขึ้น และการใช้ภาษาในการสื่อสารก็ไม่จำกัดอยู่เฉพาะภาษามือเท่านั้น แต่ยังสามารถสื่อสารด้วยภาษาเขียนด้วย

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมจึงส่งผลให้โอกาสที่ผู้ปกครองทางการได้ยินได้รู้จักและเรียนรู้การสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีมากและง่ายขึ้น ส่งผลต่อความต้องการมีและใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคมยังส่งผลถึงความคิดของผู้ปกครองที่จะเห็นความสำคัญของการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน และซื้อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนให้กับลูกที่ปกครองทางการได้ยิน เนื่องจากเห็นถึงความสำคัญในการสื่อสาร

และช่วยให้ลูกสามารถสื่อสารได้ทำเทียมกับเพื่อน ๆ และเพื่อชดเชยปัจจัยทางสรีระของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีมาแต่กำเนิด

5. ปัจจัยด้านความต้องการเหมือนคนปกติ

สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยิน “ความเป็นคนปกติ” ในเรื่องของการสื่อสาร หมายถึง “การมีโอกาสที่ดีทางการสื่อสาร ความสามารถทางการสื่อสารที่สามารถใช้สื่อได้มากกว่าและดีกว่า” ดังนั้นเมื่อโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้พัฒนาเทคโนโลยีให้สามารถสื่อสารได้ด้วยการสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชัน จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินหลาย ๆ คนรู้สึกว่าเขาสามารถสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้เหมือนคนปกติก็จะทำให้เขามีความสามารถทางการสื่อสารเหมือนคนปกติ ถึงแม้ว่าการสื่อสารจะไม่ใช้การสื่อสารด้วยคำพูดแต่ใช้การสื่อสารด้วยการส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนก็ยังมีสิ่งที่เหมือนกัน คือ สื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเหมือนกัน อันเป็นสิ่งที่สามารถชดเชยความบกพร่องของเขาได้ส่วนหนึ่ง

ความต้องการเหมือนคนปกติเป็นสิ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการตลาดของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนให้มีกลุ่มผู้บริโภคโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพิ่มขึ้น จากคนปกติขยายไปสู่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน แม้จะไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายโดยตรง แต่ก็ช่วยเพิ่มจำนวนผู้บริโภคได้สูงขึ้นมา เพราะโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนทุกวันนี้ ได้สนองตอบต่อความต้องการเหมือนคนปกติของผู้บกพร่องทางการได้ยินให้สามารถใช้งานได้อย่างง่าย ๆ และไม่ซับซ้อน (easy & simple) เพราะเทคโนโลยีได้พัฒนาให้การใช้งานง่ายด้วยการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน มีคุณสมบัติพิเศษช่วยสะกดคำและตรวจคำผิด ยิ่งส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินต้องการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ทำให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม

6. ปัจจัยที่เกิดจากการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์นับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยมให้กับการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเกิดขึ้นกับผู้บกพร่องทางการได้ยิน ถึงแม้จะขาดความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดและการได้ยินเสียง แต่ผู้บกพร่องทางการได้ยินยังติดตามข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อที่มีอยู่หลากหลาย และที่สำคัญคือ สื่อที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินรู้จักโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนรุ่นใหม่ ๆ คือ “สื่อออนไลน์” เพราะแม้จะไม่ได้ยินเสียงแต่ภาพที่นำเสนอทางสื่อออนไลน์ก็สามารถบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเรื่องราวในส่วนหนึ่ง ทั้งผู้บกพร่องทางการได้ยินยังสามารถสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมได้อีกด้วย

แม้ว่าการโฆษณาและประชาสัมพันธ์โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนจะไม่ได้มุ่งกลุ่มเป้าหมายไปที่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน แต่ประเภทของสื่อที่มีความหลากหลายก็ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินรู้ว่าโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนสามารถเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง สำหรับการสื่อสาร นั่นคือ การสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน โดยเฉพาะเมื่อทราบว่าโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนสามารถสื่อสารได้หลากหลายขึ้น เช่น การสื่อสารด้วยการส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันหรือการสื่อสารด้วยการวิดีโอคอลที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้แบบเห็นหน้าในทันที ก็ยังทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเกิดความสนใจที่จะใช้โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนในการสื่อสาร

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ยังส่งผลไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับรุ่น ยี่ห้อ ราคา และคุณสมบัติต่าง ๆ ของโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน ที่นิยมกันมากในกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยิน นั่นก็คือยี่ห้อแอปเปิ้ล (Apple) และซัมซุง (Sumsung) ด้วยเหตุผลว่ามีความทันสมัย เพื่อน ๆ นิยมใช้กันมาก และที่สำคัญคือเป็นยี่ห้อที่คนปกตินิยมใช้ โดยเฉพาะความนิยมของคนปกติมีข้อมูลที่จะพบได้ตามอินเทอร์เน็ต ที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน ทั้งสองยี่ห้อนี้เสมอ ๆ

ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีรายได้เป็นของตนเองมักจะใช้โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนที่โฆษณาถึงความทันสมัย มีราคาแพง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการเหมือนคนปกติและการสร้างความแตกต่างที่โดดเด่นกว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน ส่วนคนที่มีรายได้น้อยก็จะใช้รุ่นที่มีราคาถูกลงมาแต่ก็ยังคงนิยมยี่ห้อแอปเปิ้ลหรือซัมซุง ด้วยความเป็นยี่ห้อที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายจากผู้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์จึงส่งผลให้เกิดความรู้ที่ทำให้รู้สึกว่าการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนเป็นสิ่งที่ง่ายและไม่ซับซ้อน (easy & simple) ในการสร้างความรู้จัก การหาข้อมูลประกอบ การตัดสินใจซื้อ รูปแบบและวิธีการใช้งาน โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนแต่ละรุ่นแต่ละยี่ห้อ จนสร้างการขับเคลื่อนทางการตลาดของโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนให้เกิดความเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยมในหมู่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน

ทำให้เห็นว่าการพัฒนาโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนที่สามารถสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน ได้เอื้อประโยชน์ให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถใช้บริการเสริมของคนปกติมาเป็นบริการหลักเพื่อการสื่อสารของตนเอง จนกลายเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน เกิดจากการที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาเขียนส่งผลให้ไม่สามารถสื่อสารด้วย

การส่งข้อความสั้น ๆ แต่เมื่อเทคโนโลยีมีการพัฒนามาถึงจุดที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้เหมือนมีทักษะในการสื่อสารเหมือนคนปกติ ทั้งมีโครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง จึงส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีพฤติกรรมการโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในการสื่อสารมากขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดที่ช่วยแสดงให้เห็นว่าการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) โดย “ภัทร คำนอุดม” ได้นำเสนอแนวคิดที่ผู้ศึกษาสามารถนำมาอภิปรายการเกิดวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมประชานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่ได้จำกัดขอบเขตของการสื่อสารอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่มีอยู่ในทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ และยังสามารถขยายไปสู่การสื่อสารกับคนปกติได้อีกด้วย จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนตั้งแต่เด็กที่มีอายุ 15 ปี ไปจนถึงผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งทั้งกำลังเรียน ทำงาน และทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินดังกล่าวนี้ ไม่ได้แตกต่างจากคนปกติ

2. วัฒนธรรมประชานิยมไม่ใช่กระแสวัฒนธรรมฉาบฉวย เพราะการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น อยู่ในความรับรู้และได้รับความนิยมนานเกือบสิบปีแล้ว โดยสามารถเห็นได้จากจำนวนของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่ใช้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

3. แหล่งที่มาของวัฒนธรรมประชานิยมไม่ใช่มีเพียงประเทศสหรัฐอเมริกาดังที่มีคำพูดว่า “Popular Culture is America Culture” เช่นเดียวกับ Popular Culture ของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินก็ไม่ได้แพร่กระจายมาจากผู้บกพร่องทางการได้ยินจากภายนอกประเทศ แต่เป็นการเรียนรู้จากสื่อและบุคคลภายในประเทศซึ่งมีทั้งคนปกติและผู้บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน

4. คนส่วนมากมักคิดว่า วัฒนธรรมประชานิยม มีขอบข่ายจำกัดเฉพาะความบันเทิงหรือแฟชั่น แต่วัฒนธรรมประชานิยมสามารถเกิดขึ้นได้กับกรณีของการสื่อสาร ซึ่งเป็นการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน นอกจากนี้การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ไม่ได้จำกัดเฉพาะการสื่อสารด้วยข้อความเพื่อสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเท่านั้น แต่ผู้บกพร่องทางการได้ยินยังสามารถใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนสื่อสารด้วยการโทรแบบวิดีโอคอลได้อีกด้วย

5. วิธีที่สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมประชานิยมได้ดีที่สุดคือ ให้เกิดการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ สำหรับกรณีของผู้บกร่องทางการไต้ยีนแล้วสื่อที่มีผลต่อการรับรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนมากที่สุดคือ “สื่ออินเทอร์เน็ต” ถึงแม้ว่าผู้บกร่องทางการไต้ยีนไม่สามารถรับรู้การนำเสนอผ่านการฟังได้ แต่สามารถรับรู้ได้ด้วยภาพ ทั้งผู้บกร่องทางการไต้ยีนสามารถอ่านรายละเอียด สืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนได้ด้วยตนเอง โดยผู้บกร่องทางการไต้ยีนนิยมสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนขึ้น

6. วัฒนธรรมประชานิยมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าขาดการสนับสนุนจากชนชั้นกลาง ซึ่งกรณีของโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนนั้น บริษัทผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนและผู้ให้บริการเครือข่ายต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้และยอมรับที่จะใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนรุ่นใหม่ ๆ ร่วมกับเครือข่ายต่าง ๆ ให้กับคนทั่วไปได้รับรู้ ซึ่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์เหล่านี้ เป็นการกระตุ้นการรับรู้ไปสู่ผู้บกร่องทางการไต้ยีนด้วย ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของการโฆษณาอย่างแท้จริง แต่กลุ่มผู้บกร่องทางการไต้ยีนได้กลายมาเป็นผู้บริโภคโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนอีกด้วย

7. วัฒนธรรมการให้ความสำคัญเรื่องตัวบุคคลนั้น มีผลต่อการเกิดวัฒนธรรมประชานิยมเช่นกัน ซึ่งในวัฒนธรรมของผู้บกร่องทางการไต้ยีนนั้น จะมีการให้ความสำคัญกับตัวบุคคล ทั้งการให้ความสำคัญกับผู้บกร่องทางการไต้ยีนด้วยกัน นั่นคือ ผู้บกร่องทางการไต้ยีนคนใดที่มีโอกาสได้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนรุ่นใหม่ ๆ ยี่ห้อที่ทันสมัย จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนผู้บกร่องทางการไต้ยีนด้วยกันว่า มีฐานะที่ดี มีความเป็นผู้นำ และหากสามารถสื่อสารได้ดี ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาของคนปกติ ก็จะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสาร รวมถึงถ้าผู้บกร่องทางการไต้ยีนสามารถสื่อสารกับคนปกติได้จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้บกร่องทางการไต้ยีนด้วยกันว่ามีทักษะในการสื่อสารที่ดี เนื่องจากผู้บกร่องทางการไต้ยีนไม่ต้องการให้ตนเองถูกมองว่ามีความแตกต่างจากคนปกติ

8. วัฒนธรรมประชานิยมไม่จำเป็นที่จะต้องมีแหล่งกำเนิดในสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น การเกิดวัฒนธรรมประชานิยม สามารถถ่ายเทจากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นสังคมที่สูงกว่าไปหาสังคมที่ต่ำกว่า หรือจากสังคมที่ต่ำกว่าขึ้นไปหาสังคมที่สูงกว่าก็ได้ ซึ่งในกรณีการเกิดวัฒนธรรมประชานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมการสื่อสารจากคนปกติมาสู่ผู้บกร่องทางการไต้ยีน

ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นตัวที่ทำให้เกิดวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนของผู้บกร่องทางการไต้ยีน ดังความหมายของ อธิชาเบธแมนนิ่ง ว่าเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยี ที่ทำให้โทรศัพท์มือถือแบบสมารต์โฟนสามารถ

ตอบโจทย์ความต้องการ ในด้านต่าง ๆ ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับ มีราคาเครื่องและค่าบริการเครือข่ายที่ถูกลง รวมถึงผู้ปกครองของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เล็งเห็นถึงความสำคัญในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน อีกทั้งยังมีความ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่จะพบว่าทั้งคนปกติ และผู้บกพร่องทางการได้ยิน ล้วนมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกันอย่างแพร่หลาย และเป็นตัวแปรสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยิน ใช้โทรศัพท์มือถือ แบบสมาร์ทโฟน นั่นคือเรื่องของ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “สื่อออนไลน์” นั่นเอง

อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ แบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น จากปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในรูปแบบการใช้ ประโยชน์อย่างแท้จริง รวมทั้งการบริโภคในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ผู้บกพร่องทางการ เได้ยินมีการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อความเท่าเทียมกับคนปกติ โดยเป็นการบริโภคในเชิงสัญลักษณ์ เพียงเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผู้บกพร่องทางการได้ยิน

จากที่ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บกพร่องทางการได้ยินและผู้ติดต่อสื่อสารกับ ผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบถึงความต้องการเกี่ยวกับการสื่อสาร ของบุคคลกลุ่มนี้ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ต้องการสัญญาณเครือข่ายการสื่อสารที่รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. ต้องการให้มีแอปพลิเคชันสำหรับผู้บกพร่องทางร่างกาย ให้ได้รับข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้บกพร่องทางร่างกายและช่วยให้การดำเนินชีวิตประจำวันมีความสะดวก มากขึ้น
3. ต้องการแอปพลิเคชันสำหรับช่วยเหลือฉุกเฉิน เนื่องจากเมื่อเกิดกรณีฉุกเฉิน ผู้บกพร่องทางการได้ยิน ไม่สามารถโทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ได้ จึงต้องการให้มีแอปพลิเคชันที่ช่วย ให้สามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือได้โดยตรง

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เพื่อศึกษาเรื่อง การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาแอปพลิเคชันแปลภาษามือ โดยเฉพาะที่สามารถแปลภาษามือของผู้บกพร่องทางการได้ยินไปเป็นภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษาไทย โดยที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถใช้ภาษามือสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันได้ทันที เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารโต้ตอบกับคนปกติได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินสื่อสารด้วยภาษามือเป็นภาษาหลัก
2. หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ แอปพลิเคชันใหม่ ๆ ที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ให้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้รับรู้ รวมทั้งจัดอบรมวิธีการใช้แอปพลิเคชันอย่างถูกต้องให้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน บุคคลในครอบครัวและผู้ที่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยิน โดยผู้พัฒนาหรือผู้เชี่ยวชาญการใช้แอปพลิเคชันและควรมีแนวทางเพื่อให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถนำแอปพลิเคชันไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้
3. ในเชิงพาณิชย์ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มบุคคลเหล่านี้มากขึ้น โดยการพัฒนาแอปพลิเคชันที่สามารถรองรับการใช้งานของผู้บกพร่องทางการได้ยิน โดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้สามารถเพิ่มฐานลูกค้าขึ้นได้อีกกลุ่ม เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินกำลังเป็นผู้บริโภคกลุ่มหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนในการสื่อสารจากภาครัฐร่วมกับเครือข่ายการสื่อสารค่ายต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีการขยายการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพิ่มมากขึ้น
4. ผู้ศึกษา พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินทุก ๆ กลุ่ม มีการสื่อสารด้วยภาษามือที่คล้ายกัน จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มาจากต่างพื้นที่สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ โดยไม่ต้องคำนึงถึงสำเนียงในแต่ละท้องถิ่น แตกต่างจากคนปกติที่มีภาษาและสำเนียงในการสื่อสารหลากหลาย ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะว่าถ้ามีหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่สามารถช่วยพัฒนาให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้เหมือนกับผู้บกพร่องทางการได้ยินกลุ่มอื่น ๆ ทั่วโลก จะทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้รับโอกาสที่ดี เพราะการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถแผ่ขยายไปทั่วโลกได้เนื่องจาก ใช้ภาษามือเพียงภาษาเดียวก็สามารถเข้าใจได้เหมือนกัน

แนวทางการศึกษาในอนาคต

การศึกษาในเรื่องของเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ยังมีเรื่องที่น่าศึกษาอีกมาก ทั้งเรื่องการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนระหว่างผู้บกพร่องทางการได้ยินกับผู้บกพร่องทางสายตา หรือผู้บกพร่องทางสรีระอื่น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางการวิจัยที่จะศึกษาเพิ่มเติมดังนี้

1. การศึกษาในเรื่องการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มประชากรตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น หากมีการศึกษากลุ่มประชากรตัวอย่างเพิ่มเติมจากภูมิภาคอื่น ๆ จะทำให้ทราบถึงข้อมูลของผู้บกพร่องทางการได้ยินเด่นชัดขึ้น

2. การศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนระหว่างผู้บกพร่องทางการได้ยินกับผู้บกพร่องทางสายตา เนื่องจากบุคคลทั้งสองกลุ่มนี้เป็นผู้บกพร่องทางการสื่อสารที่แตกต่างกัน ที่ผ่านมามีทั้งสองกลุ่มนี้มีโอกาสในการสื่อสารระหว่างกันได้น้อยมาก เพื่อเป็นการขยายเครือข่ายสังคม ควรมีการศึกษาเพื่อเป็นการหาช่องทางหรือวิธีการในการสื่อสารระหว่างบุคคลสองกลุ่มนี้

ข้อจำกัดในการวิจัย (limitation)

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (smartphone) ของผู้บกพร่องทางการได้ยินในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ในเขตกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้ ผู้ศึกษาพบว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บกพร่องทางการได้ยินมีข้อจำกัดหลายอย่าง โดยผู้ศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มประชากรที่เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ นั้น ผู้ศึกษาควรมีการอบรม “จริยธรรมการวิจัยในคน” เนื่องจากการขอเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น ต้องได้รับการยินยอมจากหัวหน้าองค์กรนั้น ๆ โดยต้องมีการยื่นใบประกาศนียบัตร เรื่อง จริยธรรมการวิจัยในคน ด้วย

2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มคนพิเศษ อย่างผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ก็เป็นอีกสิ่งที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ เนื่องจากกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นกลุ่มเฉพาะที่มีการรวมตัวกันตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นที่ประจำ ดังนั้นผู้ศึกษาควรมีการศึกษาพื้นที่การรวมกลุ่มของผู้บกพร่องทางการได้ยินให้ถี่ มีการวางแผนก่อนการลงพื้นที่จริง

3. ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะมีการรวมตัวกันเพื่อ พบปะ สื่อสารกัน ด้วยภาษามือตามสถานที่ต่าง ๆ ดังนั้น ผู้ศึกษาเมื่อลงพื้นที่และพบกับผู้บกพร่องทางการได้ยินแล้ว ควรขอข้อมูลการติดต่อสื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยินไว้ด้วย เพื่อสอบถามและให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นผู้เชื่อมโยงไปยังผู้บกพร่องทางการได้ยินท่านอื่น ๆ

4. ค่าใช้จ่ายในการจ้างล่ามแปลภาษามือ เนื่องจาก ผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถสื่อสารด้วยเสียงได้ ทำให้การสื่อสารระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มเป้าหมายอาจมีการคาดเคลื่อนได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารด้วยภาษามือที่เป็นภาษาหลักของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการจ้างล่ามแปลภาษามือนั้นมีค่าใช้จ่ายที่สูง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องมีการวางแผนและสำรวจพื้นที่ที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการลงเก็บข้อมูลจริง เนื่องจากการลงพื้นที่แต่ละครั้งอาจจะพบกลุ่มเป้าหมายไม่ได้ตามที่วางแผนไว้ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายโดยเปล่าประโยชน์